

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΕΤΟΣ Α'. ΑΡΙΘ. 50

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗ 27^Α ΑΘΗΝΑΣ

18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1928

ΠΡΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ

Είναι εξακριβωμένον ότι από τα παιδιά του λαού μας τα 95 εκατοστά περνούν μόνον από το δημοτικό σχολείο, και αυτά δυστυχώς όχι από όλας του τάξεις. Αν προσέξω κανείς θα ιδώ ότι ένα μικρό ποσοστόν των παιδιών φθάνει στην τελευταία τάξη. Το γεγονός αυτό σε εποχή που άλλοι περνούν την έκτη και την ογδόη τάξη όλα τα παιδιά, αξίζει να προσελκύση το ενδιαφέρον του Κλάδου και την προσοχή του. Γιατί αν τα έφοδια που περνούν τα παιδιά ενός λαού από το λαϊκό σχολείο είναι το μέτρον για να κρίνη κανείς την συνολική ανάπτυξη της Κοινωνίας, δεν θα άρχισουμε να ανεύρωμε τα αίτια της σημερινής μας κατάστασης.

Κατά γενικόν κανόνα, έκτος από μερικές εξαιρέσεις, λαϊκόν σχολείον αντάξιον του προορισμού και της αποστολής του, που να περιέχη αληθινά έφοδια για τή ζωή, δεν έχουμε. Η δυσλογία αυτή είναι πολύ πιεσθή. Πάντα όμως παραμένει αλήθεια και δεν πρέπει, αν θέλομε να οπρώξουμε πραγματικά το Έθνος προς τα εμπρός, να την σκεπάσουμε από έντροπή ή ψευτοφιλοτιμία, αλλά να πάρουμε ως Κλάδος απέναντι της μιά θέση για την προαγωγή του λαϊκού σχολείου στη συνείδηση της Κοινωνίας. Θέση που να μάς υπενθυμίξη διαρκώς τας υποχρεώσεις μας ως υπαλλήλων εις τόν έαυτόν μας και την Κοινωνία γιατί ή παιθική στάσις του Κλάδου κατά το παρελθόν αποδείχθηκε καταστρεπτική και όλεθρία.

Ότι ο δάσκαλος πρέπει να είναι προσωπικότης και να εμπνέη στην Κοινωνία την πεποίθησιν και την εμπιστοσύνη με την εργασία και τή διαγωγή του για να επιβληθώ αυτήν είναι έκτος συζητήσεως. Άλλως δεν είναι γνωστό από την πείρα πώς δεν μπορεί να επιβλή διαφορετικά ο δάσκαλος και μάλιστα στη μικρή κοινωνία που αποτελεί το μοναδικό στόχο της προσοχής της. Η προϋπόθεσις αυτή είναι ή βίσιμη για την Κοινωνική του θέση. Άλλά ο δημοδιδάσκων έχει ανάγκη και πρέπει να σταθώ και ως επαγγελματίας. Με το ήθικόν του λοιπόν κύρος μπορεί και πρέπει να εργασθώ αποτελεσματικά και να δείξη ότι το λαϊκό σχολείο για να ανταποκριθώ στον προορισμό του δεν αρκεί νίχη έναν καλό δάσκαλο, που να εργάζεται ειμια, εδουλειγμένα και μεθοδικά, αλλά και όλα τα άλλα μέσα και τις συνθήκες. Γιατί στην περίπτωση που αυτά λείπουν μοιάζει με τόν τεχνίτη, που βρίσκειται σε άδυναμία να εφαρμόση τα άριστα σχέδιά του δι' έλλειψιν του απαραίτητου προσωπικού ή των εργαλείων και μέσων. Και

δοσώητε και αν εργάζεται θα βλασφαιείται πάντα σε μειονεκτική θέση ή εργασι του, και σε άδυναμία να τα αναπληρώη όλα. Άλλά και δοάκις υπερπηδά τα εμπόδια, θα το κατορθώη με υπερένταση των δυνάμεών του, που δεν μπορεί να συνεχίζεται τούτο επ' άπειρον.

Η αποστολή λοιπόν του Κλάδου μέσα στην Κοινωνία διαγράφεται μόνη της, αν θέλη να σταθώ στη συνείδηση της και να μη κατακυβλήση περισοτέρο. Γιατί αν μείνη με τις αιώνας μεμφιμοιρίες, με την αναζήτηση του καταλογισμού εθύνης για την κατάσταση του σχολείου, και με την ανεύρεση των υπαιτιών, πότνα θα βρίσκη όλους τούς άλλους υπεύθυνους έκτος από τόν έαυτόν του. Και το συμπέρασμα θα είναι να μη του λείπουν ποτέ τα εμπόδια και τα προσκόμματα που θα τόν κρατούν πάντα σε μειονεκτική θέση για την εργασία του στη συνείδηση της Κοινωνίας.

Ας πάρουμε λοιπόν απόφαση για την αποστολή που μάς διαγράφεται, γιατί όπως ένας τεχνίτης είναι αδικαιολόγητος για την ελαττωματική εργασία του από έλλειψη εργαλείων, άλλο τόσο και ο δάσκαλος για την λειτουργία του σχολείου του.

Αυτός είναι ο κύριος μοχλός που έχει υποχρέωση να αναμοχλεύση όλους τούς Κοινωνικούς παράγοντας και να κινήση όλες τας τας λανθάνουσας δυνάμεις και να τις χρησιμοποιήση προς το συμφέρον του σχολείου του και συνεπώς της Κοινωνίας. Αυτός πρέπει να γραντιώσει στην Κοινωνία την πεποίθησιν για την αποστολή του σχολείου, στη συνείδηση της όποιας πρέπει να ύπαθώ σε τέρτο Προσκόμματα άνωτερο κι' από την έκκλησίαν της. Γιατί αν από το λαϊκό σχολείο δίνε μαλακή ή ψυχή της, άγρότερα τίποτε αποτελεσματικά δεν την επηράζει.

Οι Κοινωνίες που σήμερα έμεις ζηλεύομε, δεν έφθασαν στο σημείο αυτό δια μίας, αλλά με κόπους πολλούς και με μόχθους. Επέρασαν πολλούς διάμεσους σισθμούς και τρομερές δοκιμασίες. Οι εμπνευσμένοι όμως και άθόρυβοι εργάτες της ευμερίας των, είχαν την υπομονή και τή θέληση και με την επιμονή και την αυταπάτησής των έφθασαν στο σημείο που βλέπομε.

Δαβαίνομε άφορητά τήν πρόσφατη υποδοχή που έκαμε ο έλβετικός λαός στους εκπαιδευτικούς έκδρομείς μας— που αν και ήσαν άγνωστοι όμως τούς υπεδέχθη οικειώματα γιατί οι δάσκαλοι του έκδρομείς τόν είχαν προπαρασκευάσει με το κύρος και την επιβολή τους από τόν καθημερινό τύπο— για να τονίσουμε ότι τή βελτίωση της θέσεώς μας το κύρος μας και τήν επι-

βολή μας μέσα στην Κοινωνία θα άπικησουμε μόνο με τήν εργασία μας ως επαγγελματίαι και με το ενδιαφέρον μας για τήν τύχη της Κοινωνίας μέσα στην όποια ζούμε.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ-ΚΡΙΣΕΙΣ

ΤΟ ΑΙΣΧΟΣ

Αν υπάρχει καμμία χώρα, έκτος από τή δική μας που ή λαϊκή εκπαίδευσις να εινε μικρότερη από ή χρονια. Έδώ κατά τύπος εινε 4 χρόνια και κατ' εσθίαν εινε 2, γιατί τα μισά παιδιά της Ελλάδος δεν μένουν περισοτέρο από 2 χρόνια στο δημοτικό σχολείο που ή Πολιτεία το καταδικάσε να μιν ειναι τίποτε άλλο παρά ένα σχολείο για να μεταδίδει λίγη κακότεχνη άνάγνωσι και λιγώτερη αριθμητική. Αίσχος! Και από το αίσχος αυτό δεν υπάρχει άλλος σωτήρ και ανελήπτωρ έκτος από το δάσκαλο, που στο χέρι του εινε, ήμα όμαδικά το θαλάσει και το προδοθήσει, να ύψώη το σημερινό παραγκωνισμένο και περιφρονημένο δημοτικό σχολείο σε ένα αληθινόν εργασιτήριο πνευματικής και ήθικης ανύψωσης του λαού.

ΟΔΥΝΗΡΟΝ ΜΑΣΤΙΓΩΜΑ

Την παρεσμένη Κυριακή ο τύπος είχε δημοσιεύσει τα προγράμματα των υποψήφιων δημάρχων της πρωτεύουσας. Σε κανένα από αυτά δεν έγίνετο λόγος ήτι-θα ληρθή πρόνοια και για λαϊκό σχολείο. Στο πλάι των δεσπών τοι 'Εκπαιδευτικοί έκδρομείς της Ελλάδος είχαν λεπτομερείς περιγραφές ήχι των σχολείων, αλλά των άδύλων τυφλών και κωφάλαλων. Όποια πραγματικά αντίθεσις! Η δυσπαρατηρητική αυτή διαμαρτυρία στην ίδια δελτίδα της έφημερίδος εινε χαρακτηριστική και όδυνηρόν μαστίγωμα για όσους νομίζουν πως φροντίζουν για τήν ευμερία ενός λαού, χωρίς να φροντίζουν και για τα δημοτικά σχολεία του.

ΤΑ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΑ

Από την άνοικοδόμην διδακτηρίων άσκη Μακεδονία διεστέθηκαν, όπως εινε γνωστό ή εκατομμύρια και άλλα 6 για τήν Ήπειρο και Θράκη. Εινε από τότε άρκετές καιρός και άκομη καμμία άρχή δεν έγινε. Πολύ ζυδικό αυτό, άφωσ ξέρουμε τι θα πη 'Ελληνική γραφειοκρατία. Έν τούτοις οι πρώτοι ενδιαφερόμενοι, οι δασκάλοι δε μιν άφήδουν να περάση και περισοτέρος. Ο κλάδος μας, που δε ύπηρεξε ποτέ γραφειοκράτης, πολ' έμιάσθη τή γραφειοκρατία, δε πάρη μιά πρωτοβουλία και για δάσκη ενεργητική. Όχι μονάχα για τήν επίδοσιν της άρχής, γα και για τήν ταχύτερη άποπεράσιν και

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λόγω άπορροπών και γενικωτέρας φύσεως ζητημάτων επί της καταστάσεως δ κ. Γκουργός δέν εισηγήθη τό Νομοσχέδιον της διαβαθμίσεως μας εις τό υπουργικόν συμβούλιον. Η βραδύτης αβτη ώς είναι έπόμενον, κρατεί τόν Κλάδον εις ένκειρισμόν και ψυχικήν άγωνίαν. Συμμεριζόμενη ταύτην ή Διοίκησις τή: Όμοσπονδίας και διεκμηνεύουσα αυτήν επέδωκεν εις τόν κ. Γκουργόν της Παιδείας τό εις Άλλην στήλην δημοσιεύμενον έγγραφον της. Κατά τήν έκδοσίν του διαβεβαιώθημεν άπό τόν κ. Γκουργόν ότι έγένετο προκαταρκτική εισηγήσις τού Νομοσχεδίου έρμολίως, ότι εζητήθη να όρισθή ήμέρα προς όριστικήν εισηγήσιν αυτού εις τό υπουργικόν Συμβούλιον μέχρι σήμερον, ότι θα εισηγηθή αυτό εις πρώτον τοιοϋτον και ότι ο Κλάδος πρέπει να είναι ήττοχος και να θεωρη ή ζήτημα της διαβαθμίσεως πλέον ώς εθέλουν.

Τήν 15ην ή Διοίκησις της Όμοσπονδίας επέδωκεν εις τό υπουργείον και έτερον έγγραφον, εις τό όπ. έν έκτιθέν-

τήν πιδ αξιολογη και συμφέρουσα στην εκπαιδευση κατασκευη.

ΣΥΝΑΙΣΘΗΣΙΣ ΕΝΟΧΗΣ

Μία επιστολή του κ. Τσάκιρη μας άναγκάζει να άρχοληθώμε—με λύπη μας—μιά φορά άκόμη πρ τό κατήματα πού γίνοντα. Μας γράφει ότι δέν μας κατέστρεσε δικαστάς επ' αυτόν ώστε ν' άπολογηθή ενώπιόν μας και ότι αν θέλουμε να ίδουμε τήν άπολογία του ως άπειθυνησώμε στο ύπουργείο.

Και δικαστάι μόν ως γνωστόν άκόμη δέν έγιναι. Λυπούμεθα μόνον ότι ο κρύπος αιδής ύπεκρυφής του δημοδίου έλέγχου, δέν τόν ώφελει καθόλου. Ο δημοδίου λειτουργός, ο άδικών μάλιστα διοικητικόν και έλεγχοτικόν έξουσίαν ύποκείται είτε θέλει είτε δέν θέλει εις τόν έλεγχον αυτόν. Η δέ προσπάθεια προς άποφυγήν ή άποδόσην άποθ είπατε άλλο δέν άποδεικνύει παρά δυναϊδύθηδιν ένοχής. Ταύτα μόνον.

Η ΙΣΤΟΡΗ

Δώδεκα διδάσκαλοι Καβάλλας δία να ήμπορσάν άνεπιόδητα να προσφέρουν της εκδουλιγείας των εις τόν παιδαγωγόν τους κατεϊκευσάν καινούργον όύλλογο. Γυλιεγραφοήτες λοιπόν προς τό Γκουργείον οι δώδεκα αυτοί άπόστολοι εκφόρξισαν τήν λύπην των (πολύ πενιχρήν εν τή εκφόρξις λύπην) γιατί νομίζετε δια τήν άληθινήν ή ιστορίαν του προστατενομένου των Έπιθεωρητου προς... τήν ήνωστικήν εκπαιδευσιν. Και ξεφράδθη, ως γνωστόν ή ελπίδι ή αυτή ιστορία με τήν καταδύξη των διαδύλων που ζήτησαν να εκκωνθον να ήχολεψι και με τας παρνώμους έπιβάσεις εις τα έσωτερικά του όύλλογου Καβάλλας. Άλιος ο μισθός τους.

ΕΦΕΥΡΕΤΙΚΟΤΗΣ

Σωτός Έβιδον αυτός ο Έρμής. Έφύσθη και τό χιλιοστόν ύπερτάτης και άφθάτου τελειότατης διαβαθμίστικόν διάστημα. Πόσο τό πράγμα θα δταν διακεδαιτικό, αν δέν ήταν έξόφθαλμη ή πρόδεδη του κακοθ.

ται οι προγραμματικαι άπόψεις του Κλάδου προκειμένου να συμπληρωθή ή διεύθυνσις του Τμήματος της Δημ. Εκπαιδύσεως, μετά τήν παρήτησιν του κ. Σωτηρίου.

Έπίσης ειχε ζητήθη άκράση παρά του Πρωθυπουργού και ειχεν έρισθή ήμέρα άκράσεως ή 14, άλλα λόγω σοβαρών άσχολιών του πρωθυπουργού δέν επέτεύθη τοϋτο.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΒΑΛΛΑΣ

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Διδκού Συνδέσμου Καβάλλας έχον ύπ' όφει επιστολήν της Παινηπειρωτικής Ένώσεως των τριτοβαθμίων προς τόν άντιπρόδόν ήμων παρά τή Ζ' Γεν. Συνελεύσει, και πρακτικόν των τριτοβαθμίων του τμήματος Ηραβίου και Σαφή Σαμπάν, άπεφάσισε εν τή συνεδρία της 29-9-25 να παρακαλέσθ τήν Διδκήν Όμοσπονδία, να υιοθετοει τόν δικαίον πόθον των τριτοβαθμίων, έντεινη τας προσπάθειάς της παρά τή Πολιτείη, περί ίδρύσεως διταξίου και μοναξίαν διδασκαλίων και εν Μακεδονία και Θρακη, όπου να δυνηθών τα προτήθηον, ύποχρεωτικώς μάλιστα, οι τριτοβαθμιοί ένυλλάξ και με πλήρεις άποδοχίς, επί εν και δύο τμητάλόγους των προσόντων, και έτσι, μετεκπαιδευόμενοι να άφοραιοθών τελείως προς τοις λοιπούς συναδέλφους των. Όσοι δέν θα εδέχοντο να κηρυχθών στάσιμοι και μάλιστα αν εινε άνικανοι και να άπολυθών άκόμη διορισόμενοι νέον με προσόντα. Άν αυτώ εινε δύσκολον ως πολυδύπανον, ως δημιουργησθ ποιδαγωγικά μαθήματα κατά μεγάλας εκπαιδευτικας περιφερείας, όπου να διδάσκον κατά τας θερινάς διακοπας ή του Πάσχα, μετεκπαιδευόμενοι και παιδαγωγοί, τους γ' βαθμίους εκάστης εκπαιδευτικής περιφερείας, και οι Ικανοι να άφοραιοθώον.

Ο Πρόεδρος Ο Γραμματέας
Γ. Κριμνιτάς Ι. Σαμακοβίτης

Σημ. Η δημοσίευσις του άνωτέρω άπετίττου κα' τμήσ διότι ή Διοίκησις της όμοσπονδίας τε συμφέροντα της τάξεως ταύτης των συναδέλων θεωρεί μέρος εξ ίσου ουσιαστον του όλου ζητηματος του τήν λύσιν επιδιώκει, και έχει τήν ύποχρεωσιν εν τση και παραλληλώς μερε να έργασθ εν' αυτό. Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΣΥΛΛ. ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Κατά τήν γενικήν συνέλευσιν της 1ης Τριβίου ε. ε. ελήφθησαν οι κάτωθι άποφάσεις (ον) έγκρισις των άποφάσεων της Ζ' γενικής συνέλευσεως της όμοσπονδίας με δυνατήν βελτίωσιν εις όφελος των διαβιθμισόμενων κατηγορών, (ον) διαίρεσις της περιφερείας εις 6 τμήματα συναρχαζόμενα και έξαρτώμενα εκ του κέντρου εδρεύοντος εν Πολυγύρω. (ον) Άνάθεσις άντιπροσωπείας δια τήν έκτακτον συνέλευσιν εις τόν μετεκπαιδευόμενον κ. Αθ. Καμπίνην. (ον) Έκλογή έξελεγοτικής επιτροπής, αποτελεσθείσης εκ των κ. Κλ. Κογιόδη και Κοσμή Παπασαυρίου. (ον) Αύθισις της μηνιαίας συνδρομής των μελών. Τελευταίον δε γενομένην άρχαιρεσιον έξελεγη νέον διοικητικόν συμβούλιον καταρτισθέν ώς εξής: Πρόεδρος Ι. Καραγιάννης, Ταμίας Ι. Κοσμής, Γραμμ. Η. Συργιάννης και Σύμβουλοι Η. Παπαπούλου, Γ. Κάσσανδρος, Γ. Παπαδημητρίου και Κ. Χυτήρης.

Κατά τήν αυτήν συνεδρίαν μετά μακράν και διαφωτιστικήν συζήτησιν διεπιστώθη ότι δια ίσχυρις όργανώσεως και μόνον δύναται να έξυπηρετηθών τα συμφέροντα του κλάδου.

Ο Πρόεδρος Ο Γραμματέας
Γ. Καραγιάννης Η. Συργιάννης

ΣΥΛΛ. ΚΟΖΑΝΗΣ

Κατά τήν γενομένην Γεν. συνέλευσιν της 19ης Σββίου έξελέγησαν μέλη του διοικητικού συμβουλίου οι κάτωθι Γεώργ. Παπαδέλης Πρόεδρος, Ι. Κούγιας Γραμματέας, Εύάγγ. Καραμήτσιος ταμίας, Δημ. Κομητζής και Πασιλιή ή Θεοδοσίωδον σύμβουλοι, του δε έποπτικού οι κ. Γρηγ. Παμάς, Σωκρ. Γκόρας και Τρύφ. Νικολαΐδης.

Κατά τήν αυτήν συνεδρίαν δια τήν καλύτεραν διοίκησιν του συνδέσμου άπεφασί-

σθη ή ίδρυσις τμημάτων. Έπίσης άπεφασίσθη ή ίδρυσις τμητιον άλληλοβηθείας και άνετέθη ή σύνταξις του καταστατικού εις τό διοικητικόν συμβούλιον.

Ο Πρόεδρος Ο Γραμματέας
Γ. Παπαδέλης Ι. Κούγιας

ΣΥΛΛ. ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Τό Διοικητικόν συμβούλιον άντιπροσωπεύον και τήν γνώμη των μελών του συνδέσμου και της οικογενείας του εκλείψιματος συναδέλφου Μ. Παπαγεωργίου έγράφει θεομά ευχαριστήρια προς τοις συναδέλφους Κέ.ς Ι. Κορδοκούλην και Δημ. Πιπταντωνίου ότι τινες έσπευσαν άρωγοί της ως ερίστη άποφρασιθείσης και δυστυχώσης οικογενείας.

Ο Πρόεδρος
Στρατικός

ΣΥΛΛ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

Κατά τήν γενομένην έκτακτον Γενικήν συνέλευσιν των μελών του συνδέσμου της 1' Οκτωβρίου έξελέγη νέον διοικητικόν συμβούλιον συγκροτηθέν ως εξής: Πρόεδρος Θεωμής Ζωϊτάς, Ταμίας Έλένη Μαρινέλη, Γεν. γραμματέας Δημ. Χαχαμίσης και μέλη Άθ. Σπινός, Χαριολ. Παπαδοπούλου, Στεφ. Χυρακούσις και Γεώργ. Κανδηλάτης.

Η Πρόεδρος
Θ. Ζωϊτάς

ΣΥΛΛ. ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Πρό δύο εβδομάδων τό διδακτήριον του χωρίου Ζερμη έγένετο παρανάλωμα του πύρος καθώς και όλα τα έπιπλα και ρούχι του εν αυτώ οικίω νέου διδασκάλου.

Ο άλλωλογοσ ποιηται έκκλησίαν προς τοις περιόριστακοις συλλόγους όπως συνδύμησον τόν δυστυχώσανα συναδέλφον, τό δε βόθημα των άποδτελειών δια μέσου του συνδέσμου Πρεβέζης.

Ο Πρόεδρος Ο Γραμματέας
Ι. Καρδάμης Ι. Καλύδα

ΑΠ' ΟΣΑ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Άγαπητό «Δ. Βήμα»,

Στήν καρδιά καθενός συναδέλφου πού χωρίς κριματι προκατέληψη παρακολούθησε τή φάση των ζητημάτων μας όπως αυτή ως σήμερα διαμορφώθη δέν μπορεί παρά να έχη ριζωθή ή πίστη και ή παροχή της πολυ γρηγορα θραχισή ή εκπλήρωση των πόθων του κλάδου μας πού δλοι μαζί περιλαμβάνοντα στο πρόγραμμα τό καταρτιζόμενο απ' τήν έδωδη γενική μας συνέλευση.

Τό Διοικητικό συμβούλιο της όμοσπονδίας μας πού ώς τινά πρόσωπα τόσο τό είδωσαν, πού δέν ειχε να παλαίη μόνο μ' έξωτερικούς έξήρους τή περιφρόνηση δηλ. της κοινωνίας και τήν άδιαφορία του κράτους για τό δάσκαλο, άλλα και μ' έσωτερικούς πού ειχε από ναυτοβία, ειχε από κακό άνοσοθιμον άτομικόν συμπερον ειχε γιατί άσυνείδητα γενόμενα δργανά εκμεταλλευτών καταδικασμένων στη γενική συνέλευση του κλάδου, ύπόσκαπταν τήν όργανωσή μας, ειπατα απ' εις άλλες πού δοκίμασε στο σκληρό του άγώνα έχει να πέρην τήρα θάρρος ζή μόνον απ' τό ότι ή πλειονότητα του κλάδου μας τό έπιοκινώματι άλλα και απ' τό έργο πού ως τώρα έπείτασε.

Έχει να παροχίσση πολλά κατορθώματα της δράσης του πού απ' όλα τό σπουδαιότερο είναι ή άπήνηση πού βρήκε ή φωνή μας στήν ψυχή του λαου.

Να διαφωτισώμε τό λαό πώς ο άγώνας μας γίνεται για τή μορφωσή του, για να βγη απ' τή δυστυχία και θα μας άνιχόση ο αυτόν ήταν τό σίληπιμα πού απήθθησε στους συλλόγους μας ο άλλους τους συναδέλφους. Και να ήλθε μετ μέρα πού ο εκπρόσωπος του λαου, ο τύπος, ο σώσωμος, πολλές επαγγελματικες όργανώσεις, ο προαφωτικός κόμος, ελόκληρης άπαρχίς εδίδεχν τή συμπάθειά τους και τήν άντιρήση τους προς τόν κλάδο μας και τόν έγκαλαν απ' τήν άπορησεστική άμεδαγεια πού οχημάτιαν τήρα του οί τόσο πολ... συγχρονηστικες δηλώσεις του κ. ύπουργού των οικονομικών.

Καθένας πού παρακολουσεί τίς όρατικές αυτίες έκδηλώσεις δέν μπορεί παρά να αλισιοδξή γιατί από τώρα κι έμπρός ατόν άγώνα μας έχομε συμπάχμας τό λαό δλόκληρο, γιατί τή ζητηματι μας πού ως τώρα ήταν μόνον επαγγελματικό μας πρόβλημα, τώρα έχουν γίνει προ-

Είχαμε λοιπόν. Σε καθέναν όμως θέ γινόνταί κ' η άπορία. Γιατί οι συνάδελφοί τής; Μάλλον με τούς όποιους μας συνάδει το ίδιο έργο που έχω ενα σκοπό να μη δειχούν σημεία ζωής; Γιατί ό ες ό δημοσιολογία; όργανώσεις να μη ένωσαν τη φωνή τους με τη δική μας, με τί, εμαρτυρίες του τόπου άφ'ού μάλιστα έχουν εσοα και όσογροση άλληλογροση όί μας τον περιουσιό Σαπτεμβρίου;

Κυλοζοφών - Φθιώτιδος.

Με μεγάλη έκτίρηση
Κ. Θ. Παπανικολάου
-0-

Άγαπητό Βήμα

Είπατε μαζωμένοι στην Καστοριά απ' τίς 25 Αυγούστου και ύστερα 70 μαθητ.ι του μονοταξίου Διδασκαλείου πολλοί μάλιστα απ' τά πιο απομακρυσμένα μέρη. Άναμύνησε και σημάδε εναγωνίως τον Δεσφινθητά μά πρσθενά και κινδυνεύουμε να πάθουμε από έλλείψη τροφής άφού έάν μπορούμε να πάρουμε την ύποτροφία μας και εάν έγουμε σάν σπουδαστάς πού ελαβα τά μέσα να ζήσουμε. Άν έξελικούδηγ το κακό να άναγκασθώμε να ζήσουμε και έτσι άργάστια να ύπαρξη Διδασκαλείο, και Δεσφινθητής χωρίς σπουδαστάς.

Οί σπουδαστές του Διδ.λείου
Καστοριά. Β. Σιδέρου
-0-

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ.—ΜΙΑ ΑΔΙΚΙΑ

Άγαπητό Δ. Βήμα

Με άναμύνηση μεταρρυθμιστική άκραιθευτική κίηση σηματοώθηκε από ή μήνην σην Αθήνα, κίνηση άλληλην προοδευτική για τό τόπο μας' ή Αθήνας ή περιτρονημένη, ή άνωσση, ή άπόκονερη, πού με τά 40 σχολεία τις και τούς 70 δασκάλους της τίποτα τό κινούργιο και έκπολιτιστικό έάν ελξη, έκτός από μερικώς άναλαμπές, παρουσιάζει μια ζωή ένθουσιαστική, με άρθραση κατασκονη προς τά έμπρός και προς την έλευση της παιδαγωγικής άπιστήμης. Είς την κίνηση αυτή όχι όλίγο συντέλεσε και ό από θήνην έπίθεωρητής των σχολείων μας κ. Γ. Σπαρανοβαίλης πού έλλέγη άπερρώθηκε σάν διευθυντής και σην έ έψωμαι των δασκάλων. Ο κ. Σπαρανοβαίλης με την μεγάλη του ψυχολογική διάγνωση βρήκε τούς κατάλληλους δασκάλους για να τον βοηθήσουν σάν έργηλό του έργο. Καί έρως για όλη αυτή την έκπολιτιστική και δημοκρατική κίνηση για τον τόπο αυτό πού κατοικείται από 10.000 κερθεώς άγροτικό νεόπιο και προσηγικό κόσμο πού ελξη τα γράμματα και τί ψυχική ένδυσση, τί κήμνει τό κράτος; Για να έπίλυη με μικρή οικονομία, καταργεί τή περιττή και ένωμένη τη Αθήνα με την Άλεξανδρούπολη. Έτσι κούει τη πνευματική τροφή του λαού, μαρτυρεί τό ζήλο των καλών δασκάλων και άφτην έρζκηνα τά σχολεία' έτσι δίνει και την εικόνα σάνός κοτζεμπασής και όργισσών και πάλι εις βέρος των δασκάλων, γιατί ποτέ δάν μπορώ να δεχτώ πώς ό κ. έπίθεωρητής Άλεξανδρούπολης, όση προθυμία και άν έγη, θέ μπορεί ταχτικά να έρχεται και να έπίδωλα τά σχολεία του νησιού πού άπέχει 9 ώλες ώρας από την έρζη του. Μα για τό ένομα του Ηνωί' τί σσημητή πού ό όλα τά κράτη και ήθη πού θέλουν να λέγονται πολιτισμένα, ό λέος πληρώνει μ' έπαρτίστη για να έγη έκπαίδευση και γερασοίγια για τή κηγή της λειτουργία, έπίτρέπεται εδύ σην Ελλάδα, πού κολακεύματα να νομιζουμε πώς έγουμε δικαιώματα σην μόρφωση και άνάπλαση των λαών, να ειαθέσουμε τά ψυχούλα της τραπέζης του πρέπιλογισμού όνα εηλ. δάν να έβλιναν σ' ένα δημο μιά: εθνοτική; μεγαλοπόλεμο μόνο για έξωρατικά έ.γ.α;

Ο δασκαλικός Σύλλογος Αθήνων, ή Πιλλήμνιακή Έπιτροπή, οι Η.έδροι των Κοινοτήτων και ό πληρεξούσιος κ. Καλλής, έτηλεγράφησαν σάν Έπουργοί και ζήτησαν να μη πραγματοποιή ή καταργηση του θέματος της Έπίθεωρήσεως. Η Όμοσπονδία πού έάν έχει μόνο προορισμό την οικονομική ένδυσση των δασκάλων αλλά και την άνοψωση και διαζωση της έκπαίδευσης του λαού πρό παντός, πρέπει να φωνάζει, να διαμαρτυρηθή και να έπέρθη μ' όλο το κηρό της' γιατί οικονομίες σην έκπαίδευση είναι και τό άνηκουστό, τό άναχρονιστικό, το απαίσιο' έ λέος ελξη από γραμματα και φως και τό Κράτος πρέπει να τον φωνάζει και να τον άνοψώση' γιατί άλλωθίως άρρωστος και τυφλός λέος, άρρωστος και τυφλός Κράτος θε δημοργήση.
Ν. Δ. Γ.

Κάστρον Αθήνων. Σαπτεμβρίου

ΤΥΠΟΣ

Κ. Σ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗ
ΨΑΡΡΩΝ 41 - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΙΑΒΗΜΑΤΑ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ & ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ ΠΑΡΑ ΤΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙ

ΑΘΗΝΩΝ.—Η Ένωσις Δημ. Έπαλλήλων Αθηνών μετά συμταίεας προσβέκουσα προς τής προσπαθείας των δημητάλων διά την διαζώμισιν των άπεφύσισεν έτω; παράσχη αύτεις πάζαν την ήλικήν έντεχυσίν της; προς εύδωσιν τούτων, εύέλπισται δε ότι ή κυβέρνησις μετ' εύμενίας θέλει άποδλίψη εις την δικαιοσιν των αίτημάτων των.
(Έκ του Γραφείου)

ΠΟΛΥΤΡΟΥ.—Πόθος και εύλή λαού Πελυούρου και όλοκλήρου Χαλκιδικής; έμερος ύλική έντεχυσίν έργων λαϊκής; έκπαίδευσης. Παρακαλούμεν εύθεδίστω; έκαιοποτηθώσι δικαιο αίτημά των πρδ; έξιοπροεπιστέραν έξύψωσιν Έλλην. λαϊκού κοδ Σχολείου έναντι γαιτόνων λαών.

Πληρεξούσιος Χαλκιδικής
Κ. Ματούρης
Δήμαρχος Πολυούρου
Γ. Μαυδάλης

ΣΟΥΦΛΙΟΥ.—(τηλ.) Έξαιτουόντες άδικίαν προς δημοδιδασκάλους μή συμπεριληφθέντας πανοκαλληλική Νόμω έκφράζομεν δικαιολογημένον φέρον διαρροής τούτων καιτός άρτίστων στόπ. Έκλειπαρούμεν Σ.εαστήν Κυβέρνησιν σπάζωη λάθη όπ' έψει δικαιο τούτων παράπονα προλαμβάνουσα άφρευκτον διαρροήν και τροπήν έςερα έπαγγέλματα.
Πρόεδρος Γεωργ. Συνεταιρισμών Σουφλίου
Παπάτογλου

ΣΟΥΦΛΙΟΥ.—(τηλ.) Διαμαρτυρούμενοι διά μή έπίλυσιν έκκρεμους ζητήματος διαεζθμισίως δημοδιδασκάλων ύποβέλλομεν παράκλησιν 'γμετράν έξοχότητα λάθητε όπ' έψει δικαιο αίτημα αούτων έντεχύντες αύτεις οικονομικώς ύπαγαγόντες έμα αούτους Πανοκαλληλικόν συμπώνως Νόμοσχεδίω όμοσπονδίας των.
Πρόεδρος Παντοκαλών Δημ. Σπυρίδης Πρόεδρος Ένώσεως Έρεδρων Γ. Πήτας, Προδευτικώ Σλλόγου Δημ. Τερεούδης, Πρόεδρος Κιφεπολών Δημ. Φούσας.

ΣΟΥΦΛΙΟΥ.— Πιμπροσφυγικός κόσμος νομού Έδρου ύποβέλλει ύμετέραν έξοχότητα ύπείτην παράκλησιν όπως προδείτε έμασον λάσιν διδασκαλικού ζητήματος και' έσον έξοκολούθησης έκκρεμότητος μή ύπαγωγην αούτων πανοκαλληλικόν νέμον έπιφέρει κατάρρευσιν λαϊκού σχολείου καιρός τεθή τέρμα και έξυψωθή διδασκαλος έπίδοθη δε καθήκοντα αούτο προς όφελος λαϊκής έκπαίδευσης και Έθνος.
Πρόεδρος Πιμπροσφυ. Συνδέσμου Έρζης
Άρχιμανδρίτης Νεφωτος

ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ.—Βίβαιοι ετι οικονομική βελτίωσις διδασκαλικού κόσμου συντέλεση μέγιστα άναγέννησιν λαϊκής εκπαίδευσης διαμαρτυρούμεθα δι' άπόρριψιν δικαιοτάτων άπαιτήσεων οικονομικής βελτίωσις λειτουργών λαϊκού σχολείου και παρακαλούμεν βελτιωθή παντός άλλου θέσις τούτων.

Πρόεδρος Σλλόγου Έρεδρων Πολεμιστών Νομού Αισθίου.
Ε. Αυράκις

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.—(τηλ.) Παλοίμχος έπδ 1872 φιλεκπαιδευτικός Σύλλογος Άδρδπέως άνανδρσθεις ένταθθα έπδ διετίας βαρυσάλων δι' έξοθνήσιν λαϊκής εκπαίδευσης; έβλες τηλαυτός: αούτο φάρονη ημερών δουλείας νση δε άρρωσιν υταλου λθου Έθνικής άναζημιουργίας νέων χωρών ποκαλεί λήψιν συντόνων μέτρων δι' οικονομικήν έντεχυσιν έμμο-

διδασκάλων άρτων σκαπανών Έθνικής άνορθώσεως; κηρό ύμετέρας έξοχότητος διαγινωσκούτης πλήρως εύθνην τοιαύτης παραμείψεως βιασικής λαοδ εκπαίδευσης.

Πρόεδρος: Γ. Γραμματέας
Άλεναλάμης Μιλωνίδης

ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ.— Διαμαρτυρούμενοι έντόμως διά έντεκπαίδευτική δηλώσει 'Έπουργοδ Οικονομικών παρακαλούμεν πραγματοποιηθώσιν έπαγγέλματα δηλώσει έτων περί βελτίωσις οικονομικής θέσεως διδασκάλων χάρην λαϊκού σχολείου έχοντες όπ' όφινδει έσση έξυψώσεως θέσεως; διδασκάλων άδύνατος έθνική άναγέννησις.
Πρόδρος Σλλόγου Έρεδρων Νομηριακών
Μ. Χουρδάκης

ΝΥΣΣΟΠΟΛΕΩΣ.—(τηλ.) Γεωργικός κόσμος περιφέρειας παρακολουθεί μετά λύτης ειαίωησιν ζητήματος διαεζθμισίως; δημοδιδασκαλικού κλάδου κυριώτερου συνδλεστος εύημερίας λαοδ υλοθετεί πλήρως αξιώσει και συνηγορεί έμωμώς άποδοχήν δικαίων αίτημάτων αούτων.
Οί Έρεδροι Γεωγ. Ιστοτικών Συνε. Κιφετίσιου Κιφετιλική Γλυκοκίηςτας, Μότακος, Χουρής.

ΑΘΗΝΩΝ.— Έχομεν την τιμήν να γνωρίσωμεν ύπιν ετι ύπεβέλλομεν ήδη δύο ύπομνήματα, έν προς τον κ. Πρόεδρον της Κυβερνήσεως, και έτερον προς τον κ. Έπουργόν της Παιδείας, συνηγορούντες ύπέρ της δικαιοσ ύμών άπέψωσις.
Ο Πρόεδρος
Χυρίλαος

ΑΣΣΗΘΟΥ.— Άπόρριψη οικονομικής βελτιώσεως λειτουργών λαϊκού σχολείου παρδ ύπουργοδ Οικονομικών παρδ γνώμην Πρόεδρου Κυβερνήσεως κρατεί έν δικαιο ειαγέσει λειτουργούς.
Παρακαλώ προς συμφρον λαϊκής εκπαίδευσης συνηγορήσση ύπέρ άπέψωσις; οικονομικής βελτιώσεως γνωρίζοντες μοι άπόρασιν.

Πληρεξούσιος Αισθίου
Σπανιάνης

ΠΕΡΙΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΜΟΝΑΙ

Το ύπουργείον των Έκκλησιαστικών άπερίσσει τον περιορισμόν των Μονών έν τη Η. Ελλάδα χάρην οικονομικών. Υπό της άρμσδας ύπηρεσίας καταρτίζεται ήδη τό σχετικόν διάταγμα. Διά διατίξιν αούτου, κατά τας πληροφροίας μας, τά Μοναστήρια θέ περιορισθών εις 100 εκ των μέχρι τούδε 151. Έκίστη των μονών θέ έχη 12 μοναχούς. Αί λοιπαί 15 μοναί θέ μετατραποδν εις Μείθρια και θε άνοικιασθον πολυστώ; διά δημοπρασιών. Διά τό τρέπου τούτου τά περισσώμνα των μονών ή' άνέλυον εις τό δικλάσιον των σμμερισμών. Διά τας μονάς των Ν. χωρών, 12 τον άριθμόν, εύδεν μέτρον περιορισμοδ λαμβάνεται καθόσον διατελοδν ύπό την άμνοσιν δικαιοσσίαν του Οικ. Πατριαρχείου και άπολαύσιν ιδιαιτέρων προνομίων ήγ. γυτημένων διά διεθνών συνθήκων.

Το να ζηθείς λόγος από τας Διοικητικές άρχάς της όργινώσεως μας σύμφωνα με τας καταστατικές διατάξεις και τό να συμμορφώμεθα με τας όποφάσεις των Τοπικών και Γενικών Συνελεύσεων είναι δύο καθήκοντα πού τό ένι αποτελεί σύμπλήρωμα του άλλου.

**ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΔΗΜ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΑΙ ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ**

Ἡ Διοίκηση τῆς Διδ. Ὀμοσπονδίας μετὰ τὴν εἰδησίην τῆς παρατήσεως τοῦ κ. Σωτηρίου ἀπὸ τῆν διευθύνου τοῦ τμήματος τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσεως ἐπέδωκεν εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Παιδείας τὸ κατωτέρω ὑπόμνημα προκειμένου νὰ προβῆ εἰς διορισμὸν τοῦ ἀντικαταστάτου του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰουλίου 1925.

Κύριε Ὑπουργέ,

Προκειμένου νὰ συμπληρωθῇ ἡ θέσις τοῦ διευθυντοῦ τοῦ τμήματος τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσεως ἡ διοίκησις τῆς διδασκαλικῆς ὁμοσπονδίας, ἔχει εἰς τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσῃ κατωτέρω τὰς ἀντιλήψεις αὐτῆς μὲ τὴν πεποιθῆσιν ὅτι θέλετε ἐκτιμῆσαι δεόντως τὰς ἀγνάς προθέσεις καὶ τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῆς διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ βελτιώσιν τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαίδευσεως καὶ δὲν θὰ διατάξετε νὰ υἱοθετήσετε ταύτας.

Τὸ τμήμα τῆς Δημ. Ἐκπαίδευσεως ἔχει ὅπως ἐξαιρετικὴν σημασίαν διὰ τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν ἐν ὁμοίᾳ πρὸς τὰ ἄλλα τμήματα αὐτῆς. Διότι τὸ ἔργον τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ δὲν περιρριζοῦται εἰς ἀπλὴν διεκπεραίωσιν τῆς ὄντως ὀγκύτου καὶ πολυσχιδοῦ ἐργασίας αὐτοῦ, οὕτε εἰς ἀπλὴν ἐπιβίβωσιν τοῦ ὑφισταμένου προσωπικοῦ ἐν τῷ ὑπουργείῳ, ἀλλὰ τὸ ἔργον αὐτῆς εἶνε κατ' ἐξοχὴν δημοσιονομικόν. Ἡ τοιαύτη δὲ ἀντιλήψις περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ τμήματος ἐπιβάλλει τὴν ἀνάθεσιν τῆς διευθύνσεως εἰς εἰσήμενα, γνώστην τῶν ἀναγκῶν τοῦ κλάδου καὶ τοῦ σχολείου μέχρι καὶ τῶν ἀλαχίστων αὐτοῦ λεπτομερειῶν διὰ νὰ δύναται οὐ μόνον τὸν κλάδον νὰ ἰννοῆ, ἀλλὰ καὶ τοὺς κόβους αὐτοῦ νὰ διερμηνεύῃ καὶ γενικωτέρως κατευθύνει νὰ δίδῃ.

Αἱ γενικαὶ αὗται ἀντιλήψεις παραγνωρισθεῖσαι κατὰ τὸ παρελθὸν συνέτελεσαν εἰς τὸ νὰ ἀνατίθεται σχεδὸν πάντοτε ἡ διευθύνσις τοῦ τμήματος ἔς φιλολόγους, μὴ εὐρισκομένους εἰς οὐδεμίαν ψυχικὴν ἐπαφὴν μὲ τὸν δημοδιδασκαλικὸν κλάδον πολὺ δὲ ὀλιγώτερον μὲ τὴν στοιχειώδη Ἐκπαίδευσιν καὶ τὸ λαϊκὸν σχολεῖον. Ἡ περίπτωσις καθ' ἣν τὸ μῆμα ἀνεῖσθη καὶ εἰς Παιδαγωγοῦς ἤτοι σπανίᾳ καὶ ἐξαιρέσει. Ἄλλα καὶ τότε τὰ πράγματα ἐδείξαν πόσον μακρὴν εὐρίσκοντο οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἀπὸ τοῦ νὰ ἀντιληφθοῦν τοὺς κόβους τοῦ Κλάδου νὰ θεραπεύσουσιν τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ καὶ τοῦ λαϊκοῦ σχολείου καὶ νὰ ἐμψύχουν εἰς αὐτὸ ἀνωτέραν πνοήν.

Ἡ περὶ τὴν ὅποιαν ἀπεκρίμασεν ὁ Κλάδος ἀπὸ τὸ παρελθὸν εἶνε ὅτι ἡ διευθύνσις ἐνὸς τόσου μεγάλου Κλάδου εἶνε ὁ τῶν Δημοδιδασκάλων, ἀριθμοῦτος ἀνω τῶν 10.000, μὲ ἀνεπτυγμένην ἐπαγγελματικὴν συνείδησιν, μὲ πολλὰ καὶ συμπέροντα ἠθικὰ καὶ ὀλιγὰ ἐπιβίβωται ὠρισμένας ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας δὲν δύναται κανεῖν νὰ παραγνωρίσῃ προκειμένου ἡ διευθύνσις τοῦ νὰ ἀποβῇ ἰσχυρὰ τοῦ προορισμοῦ τῆς. Κατὰ ταῦτα ὁ διευθυντὴς τοῦ τμήματος πρέπει νὰ εἶναι κατ' ἐξοχὴν εἰσήμενος καὶ κάτοχος τῶν ἀναγκῶν τοῦ σχολείου μέχρι καὶ τῶν ἐλαχίστων λεπτομερειῶν, διὰ νὰ δύναται νὰ εἰσηγητῆι μέτρα ἀποτελεσματικὰ πρὸς θεραπείαν αὐτῶν. Νὰ ἔχῃ ψυχικὴν συγκλίνασιν μὲ τὸν Κλάδον τῶν Δημοδιδασκάλων, καὶ νὰ εὐρίσκειται εἰς πραγματικὴν καὶ διηνεκὴν συγχρωτισμὸν μὲ αὐτόν, διὰ νὰ δύναται νὰ τὸν ἰννοῆ καὶ νὰ διερμηνεύῃ πιστῶς τοὺς κόβους καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Νὰ εἶναι κάτοχος εὐρύτερας μορφώσεως διὰ νὰ δίδῃ γενικωτέρως κατευθύνσεις εἰς τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν ἑναρμονίζων ταύτας πρὸς τὰς προγραμματικὰς κατευθύνσεις τοῦ Κλάδου. Νὰ ἔμπνευ ἡ πεποιθῆσιν καὶ ἐμπιστοσύνην ὅτι διακνέεται εἰς ἀληθοῦς ἐνδιαφέροντος καὶ ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τῆς στοιχειώδους ἐκπαίδευσεως. Τέλος νὰ εἶναι γνωστὸς ὡς ἀποδοχόμενος τὰς προδευτικὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας ἰσχυρίζεται ὁ ἐκπαιδευτικὸς κόσμος καὶ τὰς ὁποίας διετύπωνεν εἰς ἐπανεληθμένας συνελθεύσεις αὐτοῦ, κατόπιν μελέτης, μακρὰς συζητήσεως καὶ ἀποκρυσταλλώσεως αὐτῶν εἰς πρόγραμμα ἐκπαιδευτικόν, τὸ ὅπολον ἐδόθη ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου.

Τοιαῦτα συγκεντρωθῶν προσόντα θὰ δύναται τὰ τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαίδευσεως νὰ χειρίζεται καὶ κατευθύνῃ ἐπιμελῶς ἑναρμονίζων πρὸς τὸν ἐνδόμυχον κόβον τοῦ Κλάδου πρὸς τὴν ἐνιαίαν κατευθύνσιν τῆς ἐκπαίδευσεως ἥτις ὀλοκληρῶς ἀπὸ τῆς στοιχειώδους μέχρι τῆς ἀνωτάτης δέον νὰ ἀποτελῇ εἰς ἁρμονικὸν ὄργανικὸν σύνολον.

Ἐκ τῶν ἀντιλήψεων τούτων ὁμοιωμένη ἡ Διοίκησις τῆς Διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας ἐκπροσωποῦσα δὲ τὸν Κλάδον καὶ διερμηνεύουσα τοὺς κόβους, αὐτοῦ ἔχει τὴν πεποιθῆσιν ὅτι δεόντως θέλετε ἐκτιμῆσαι τὴν σπουδαιότητα τὴν ὅποιαν ἔχει ἡ συμπλήρωσις τῆς διευθύνσεως τοῦ τμήματος τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσεως καὶ θέλετε λάβεῖν ὑπ' ὄψιν ταῦτα κατὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς ἀναγνωρίζοντες καὶ υἱοθετοῦντες τὰς ἐκτεθεισὰς ἀντιλήψεις τῆς πρὸς τὸ συμφέρον τῆς λαϊκῆς ἐκπαίδευσεως.

Ἐντολῇ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Ὁ Γραμματεὺς Ὁ Πρόεδρος
Δ. Δούκας Ἀρίστ. Ρουχωτᾶς

**ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ΝΑΥΛΩΝ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΦΕΔΡ. ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥΣ**

Διὰ Ν.μ. Διατάγ. Δημοσιευθέντος τὴν 5ην Ὀκτωβρίου οἱ ἐφεδροὶ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπιστὰι τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ οἱ μετασχόντες εἰς τοὺς πολέμους ἀπὸ τὸ 1917 καὶ μετέπειτα, ὑπηρετήσαντες δὲ ἐπὶ ἐξήμενον τοὐλάχιστον ἐντὸς τῆς ζώνης τῶν ἐπιχειρήσεων δικαιούνται ὅπως ταξιδεύουσιν ἐν τοῖς δικτύοις τῶν Κρατικῶν σιδηροδρόμων καὶ ἐν τῷ ἀναλόγῳ τοῦ βαθμοῦ τῶν θέσεις ἀντὶ τοῦ ἡμισέως τῆς τιμῆς τῆς ἀντιστοίχου θέσεως τῶν ἀπλῶν εἰσιτηρίων. Ὁ τρόπος τῆς χορηγίας τῶν ἀνωτέρω ἐκπτώσεων κανονισθῆσεται διὰ Διατάγματος ἐκδοθῆσομένου προτάσεως τῶν ὑπουργῶν Συγκοινωνίας καὶ Στρατιωτικῶν.

Τὸ πρῶτον καθῆκον κάθε τιμίου καὶ δυνεῖστοῦ δημοδιδασκάλου εἶνε νὰ ἐγγραφῆ δὲν περιφρονητικῶς τοῦ δόλλογο, νὰ προσέρχεται τακτικὰ εἰς συνελεύσεις του, νὰ παρακολουθεῖ τὰς ἐπισημὰς τοῦ κλάδου, καὶ νὰ παρακινῆ καὶ τοὺς ἄλλους νὰ κάνουν τὸ ἴδιον.

**Ἡ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ
Ἡ ΕΠΙΔΟΧΕΙΣΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ**

Κύριε Ὑπουργέ,

Ὁ Δημοδιδασκαλικὸς Κλάδος παρακολούθων μὲ ἀγωνίαν τὴν βροδύτητα τῆς εἰσηγήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ διαβαρμίσσεώς του εὐρίσκειται ἀπὸ τίνος εἰς κατάστασιν ἐκνευρισμοῦ καὶ δικαιολογημένης ἀνησυχίας.

Ἡ ἀνησυχία αὕτη ἤρχισεν ἤδη νὰ ἐκδηλοῦται ἐντόμως κατὰ τρόπον μάλιστα φανερόντα ὅτι ὁ Κλάδος ἤρχισεν νὰ ὑποκτετεῖται ὅτι ματαιοῦνται καὶ τὴν φροῶν ταύτην αἱ δικαιολογημέναι καὶ βασίμιοι ἐπιβίβωται, τὰς ὁποίας ὄχι ὀλίγον εἶχον ἐνισχύσει αἱ ἐπανεληθμένα δηλώσεις σας.

Ἡ τοιαύτη ψυχολογικὴ κατάστασις τοῦ Κλάδου ἐπὶ τῇ ἐνάρξει μάλιστα καὶ τοῦ σχολικοῦ ἔτους δύνασθε νὰ ἀναλογισθῆτε πόσον ὀλοθρῶς δύναται νὰ ἐπιδράσῃ καὶ εἰς πόσον ἄρρωστον κλίμακα ἐπὶ τοῦ ἔργου του. Ἐξ ἄλλου εἶνε γνωστὸν πόσον ἀπαραίτητος εἶνε ἡ ψυχικὴ ἡρεμία καὶ ἡ πεποιθῆσιν ὅτι θὰ τοῦ ἀποδοθῇ δικαιοσύνη ὅπως τὸ ἔργον του ἀποβῇ ὀφείλον καὶ καρποφόρον.

Ἡ Διοίκησις τῆς Διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας συμμερίζουμένη τὴν κατάστασιν ταύτην καὶ διερμηνεύουσα τὴν ἀγωνίαν καὶ τὸν ἐκνευρισμὸν πρὸς δὲ τὴν ἀποκαρβῶσιν τοῦ Κλάδου αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὴν τοιαύτην ἐπιβροδύτησιν καὶ νὰ δηλώσῃ ὅτι ἐν περιπτώσει περαιτέρω παρεκπέσεως θὰ εὐρεθῇ εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ ζήτημα ὡς ἐπιβάλλει τὸ συμφέρον τοῦ Κλάδου καὶ τῆς Ἐκπαίδευσεως.

Ἐντολῇ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Ὁ Γ. Γραμματεὺς Ὁ Πρόεδρος
Δ. Ι. Δούκας Ἀρίστ. Ρουχωτᾶς

ΑΠ' ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΕΛΒΕΤΙΑΣ

ΠΩΣ ΑΝΤΑΠΟΔΙΔΟΥΝ ΟΙ ΕΛΒΕΤΟΙ

[Ἀπὸ τὴν «Ἐθνικὴν Ἐφημερίδα τῆς Βασιλείας» τῆς 7ης Σεπτεμβρίου 1925].

Ἀπὸ τὴν Κυριακὴν βράδην παρεπιδημοῦν στὴ Βασιλείαν 80 Ἑλληνεὶς παιδαγωγοί, δασκάλοι, δασκάλας, καθηγηταὶ καὶ διευθυνταὶ σχολείων, οἱ ὅποιοι ἐρχονται νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν Ἐλβετίαν γιὰ τρεῖς ἑβδομάδας. Εἶνε οἱ ξένοι τῶν Ἐλβετῶν δασκάλων, ποὺ θέλουσιν αὐτὸ νὰ εὐχαριστήσουσιν γιὰ τὴν μερλοπρεπῆ φιλοξενίαν καὶ τὴν πανηγυρικὴν ὑποδοχὴν τὴν ὅποιαν οἱ δασκάλοι καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς Ἑλλάδος ἐτόλμασαν τὴν περασμένην ἄνοιξιν σὲ 150 Ἐλβετοὺς δασκάλους καὶ δασκάλας.

Μὲ εὐχάριστον ἐκκλησίαν ἐγνώρισαν τότε οἱ Ἐλβετοὶ ταξιδιωτὰς τὰς συμπαθείας, καὶ ἡ νεαρὰ Ἑλληνικὴ δημοκρατία τρέφει πρὸς τὴν ἀρχαίαν μας Ἐλβετικὴν δημοκρατίαν μας. Ὅσοι εἶχαν ἔλθει τότε, γιὰ νὰ ἐκκληρώσουσιν τὸ ὄνειρον κάθε μορφωμένου, βλέποντες τοὺς τόπους τῆς ἑλβετικῆς Ἑλλάδος, ἠθθάνοντο τοὺς ἑαυτοῦς τῶν ἀμέσεως νὰ περιβάλλωνται καὶ νὰ μετεωρίζωνται ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῆς σημερινῆς Ἑλλάδος.

Ἀντιλήφθησαν πόσον ζωντανὸν ἦτο στὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὸ ὄνομα τῆς χώρας μας, πῶς ποτὲ δὲν ἐληθμόνησαν, ὅτι ποτὲ οἱ Ἐλβετοὶ φιλέλληνας ἔπραξαν γιὰ τὴν χώραν των, πῶς τὸ ὄνομα τοῦ Ἐυνάρδου, ὅστις πρὸ ἑκατὸν ἔτων τῶσιν

ΑΠΑΙΤΗΣΑΤΕ ΠΑΡ' ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ

ΠΩΣ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ Ο ΚΛΑΔΟΣ ΜΑΣ ΜΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ

Τού έκλεκτου μας συνεργάτου ΑΓΘΕΙΑΛΟΥ ΤΕΡΕΑΤΗ

Μετά τή λήξη των εργασιών του Συνεδρίου μας ή γνώμη που ρίχτηκε για μιὰ έκδρομή στην Όλυμπία ή στις αρχαίοντες της Αργολίδας έγινε με χαρά, μ' ένθουσιασμό δεκτή. Ποῦ όμως; Στην Όλυμπία ή στις Μυκήνες, Τύριθα κτλ.; Η έκδρομή για τήν Όλυμπία ματαιώθηκε, γιατί τὰ έξοδα για ένα δασκαλικό βελάντιο ήταν ὑπερόψα και γιαυτό ἀποφασίστηκε νά γίνει στην Αργολίδα. (Αλλά και δῶ ἀπό τούς ἑκατόν πενήντα συναδέλφους, που παρακολούθησαν τὸ Συνέδριο, μόνο οἱ ἑξομῆντα, κίνοιο δηλαδή... που είχαν λιγώτερα οἰκογενειακά ἔξοδα δέχτηκαν. (Οἱ ἄλλοι συναδέλφοι λυπήθηκαν πολὺ που δὲ μπόρεσαν νά συμμετάσχουν στην έκδρομή. Παρηκολούθησαν ἀυτοπροαίρετα τὴς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου και με ὀλιχή ἀκόμα ζήμια τους και θύζαν μεγίστη ἡ θυσία γι' αὐτούς, με τὴς τόσες οἰκογενειακὴς ὑποχρεώσεις, ἀν ἀποφάσισαν ν' ἀκολουθήσουν).

ΑΠ' ΤΗΝ ΑΡΚΑΔΙΑ — ΣΤΗΝ ΑΡΓΟΛΙΔΑ

Τὴν ἐπομένη λοιπὸν τὴς λήξεως τῶν εργασιῶν τοῦ συνεδρίου μας, με τὸ τραῖνο ξεκινήσαμε πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου νά πάμε νά προσκυνήσουμε τὴς ἀρχαιότητες τῆς Αργολίδας.

Τὸ πρῶτὸν ψυχρὸτατο ἀεράκι, ἔτσου-

ἀτρόμητα και θαρραλέα διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος ἀπερωθή, διατηρεῖται ἀκτινοβόλον μέσα εἰς τὰς καρδίας τῶν Ἑλλήνων. Ἄλλ' εἶθαν ἐπίσης πῶς και ἀπὸ βαρεῖς πολέμους ἐξηνητημένη και εἰς βαρεῖς ἑσωτερικοὺς ἀγῶνας ἐκτεθειμένη χώρα προσδέπει με λαχτᾶρα και θαυμασμὸν τὴ μικρὴ φιλικὴ δημοκρατία μας, τὴ χώρα, που σὺν παγκόσμιον πόλεμον μπόρεσε νά μείνει οὐδέτερη.

Τώρα ἕνας μεγαλύτερος ἀριθμὸς Ἑλλήνων δασκάλων θέλησε νά γνωρίσῃ προσωπικῶς τὴ χώρα μας. Φυσικὰ δὲν μπόρουμε νὰ τοὺς δηγῆσωμε ἐπάνω στην Ἀκρόπολιν ἢ στοὺς Δεῖφους ἢ στην Όλυμπία. Θὰ ἀκολουθῶν ἀλλ' ὡς τὴς φυσικὴς καλλονὴς τῆς χώρας μας, ἀπὸ τοῦ καταρράκτη τοῦ Ρήνου ἕως ψηλὰ εἰς τὴν κορυφὴ τῆς Jungfrau. Ἡ ἐπισκεψὴ τους ἐν τούτοις εἶναι ἐπαγγελματικῆς κυρίως φύσεως, ἀπερωμένη εἰς τὴν γνωριμίαν τοῦ ἐλθετικῶν μας ἐκπαιδευτικῶν συστήματος. Εἰς τὴν Βασιλείαν ἐπίσης θὰ παρατηρήσουν προσωπικῶς εἰδικὰ τινα ἰδρύματα πρὸ πάντων διὰ τοὺς βαρτοκούς, τοὺς κωπαλάλους, οἰκοκυρικὸς σχολὰς κ.τ.λ. Ἄλλὰ κοντὰ σ' αὐτὰ θὰ ἐπισκεφθοῦν τὰ μουσεῖα μας, τὸ ζωολογικὸ κήπο και ἡ πέρασιν τὴν βραδυὰ των συναδελφικὰ με τοὺς ἐν Βασιλείᾳ δασκάλους.

Ἡ ὑπεδοχὴ τῶν Ἑλλήνων ξένων εἶδῶ σὺν ψυχρότερον βορρᾶ, θὰ εἶναι ἴσως, ἀνάλογα πρὸς τὴν ἰδιοσυγκρασίαν μας, ὀλιγώτερον ἐνθουσιώδης και ἀσθηματικὴ ἀπὸ ἐκείνη που ἠτοίμασαν ἡ Ἑλλὰς στοὺς Ἑλβετοὺς. Ἄλλὰ δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ἐγκάρδια. Εἶθε οἱ Ἑλλήνες ξένοι μας νά καλοπεράσουν μαζί μας, εἶθε φυύγοντες ἀπὸ τὴ χώρα μας νά συναποκομίσουν πολλὰς εὐμορφὰς ἐντυπώσεις για τὴν πατρίδα τους.

ζε τὸ πρόσωπό μας κι' ἔκανε τὰ μάτια μας νά θαυμάσουν, μή ἐκ-τ ἔκοντας σ' αὐτὰ νά θαυμάσουν τὸ θαῦμα τῆς Ἀρχαϊκῆς φύσεως, που εἶχε ἀποκαλυφθῆ μπροστά μας. Μὲσ' ἀπ' τὰ παράθυρα ὡμοῦ τοῦ βαγονιοῦ, βλέπαμε νά ξετυλίγεται ἕνα πολὺχρωμο ταμπλώ, ἀπὸ λόφους, βουνὰ, μικρὰς πεδιάδας, φαράγγια που ἐκπαιρναν κάποια ἰδιαίτερη ἀνταύγεια, που γέμιζε χαρὰ τὴν ψυχὴ μας.

Τὸ ξετύλιγμα αὐτὸ, διακεκόταν για λίγες στιγμὴς σὲ κάθε σταθμὸν, για νά ξαναρχίσῃ πάλι με διαφορετικὸ περιεχόμενον και φόντο. Πέρασαμε τὸ Ἄργος με τὴ ἐκτετατὴ πρασιναδα του και φτάσαμε εἰς Φ.χίτα, εἰς που κατεβήκαμε.

Ὁ ἡλιος ζοσταίνει τὴν πεδιάδα τοῦ Ἄργους, ἡ ὑπερβολικὴ ὥμος ζέστη, δὲν μᾶς ἐμποδίζει νά ξεκινήσουμε εἰς τὴν Μυκήνες.

— Νὰ οἱ Μυκήνες, και πάνω εἰς τὸ λόφο, φωνάζουν μερικοὶ συναδέλφοι, που τὴς ξέρουν ἀπὸ ἄλλοτε. Μόλις ἀντικρύσαμε ἀπὸ μακρὰ τοὺς τόπους ἐκείνους, ἀνακαλέσαμε εἰς τὴν μνήμη μας τὴν τραγικὴ ἱστορία τῶν Ἀτρεϊδῶν.

Προχωροῦμε, περνᾶμε τὸ Καρβάτι, ἕνα μικρὸ χωριουδάκι και σταματᾶμε εἰς τὸν θαλαυροφυλάκιο τοῦ Ἀτρέως.

ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΟΥ ΑΤΡΕΩΣ

Διασχίζουμε ἕναν πλατὸν διάδρομον τοιχισμένον μέσα εἰς τὸ λόφο, περνᾶμε μιὰ ψηλὴ κι' ἐπιβλητικὴ πύλη και μπαίνουμε μέσα εἰς ἕνα μεγάλο θόλο, που μοιάζει σὸν κυβέλη. Ὁ θόλος αὐτός, εἶχε ὕψος 11 περίπου μέτρα και πλάτος εἰς τὴν εἴσοδον, ἄλλα τόσα. Εἶναι τοιχισμένος με λίτες πέτρες ὀρθογώνιας, προσαρμοσμένες χωρὶς καμμιὰ κολλητικὴ οὐσία. Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ του μᾶς ἔκανε ἰδιαίτερη ἐντύπωσιν. Κεῖνον ὡμοῦ, που μᾶς προξένησε κατάπληξη και θαυμασμὸν, εἶναι τὸ ἀπὸ που και πῶς ἔφρασαν τοὺς τεράστιους ὀγκόλιθους και τοὺς ἀνέβασαν σὲ τόσο ὕψος. Περὶσσότερον ἀπὸ 130 χιλιάδες ὀκάδες ζυγίζει ὁ ὀγκόλιθος που βρισκεται ἐπάνω εἰς τὴν πύλη.

Ὁ Ἑπιθεωρητὴς Αργολίδας κ. Ζερεϊρακόπουλος προσεφέρθη εὐγενέστατα νά μᾶς ἀναπτύξῃ εἰς τί ἐχρησιμοποιοῦτο ὁ μεγαλοκρετικὸς αὐτός θόλος. Πολλοὶ νομίζουν εἰς ὑπὲρ τῆς τάφου τοῦ Ἰγανέμνονος ἄλλοι δὲ, εἰς σ' αὐτὸν ἐπιτάσσοντο οἱ θησαυροὶ τῶν Ἀτρεϊδῶν. Πρόκειται ὡμοῦ περὶ ὑποθέσεων. Τίποτα δὲ βρέθηκε κατὰ τὴς ἀνασκαφῆς, για ν' ἀποκαλυφθῆ τὸ συστικὸ του.

Ἦταν πάλι δυνατό νά ἐβύλασαν οἱ Ἀτρεϊδῆς τοὺς θησαυροὺς τους σὲ μέρος μακριὰ ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολιν; Ὁ θόλος αὐτός συγκοινωνεῖ με ἕναν ἄλλον πολὺ μικρότερον, σκαμμένον μέσα εἰς τὸ λόφο και εἰς τὴν πύλη. Πολλοὶ παραδέχονται, εἰς σ' αὐτὸ τὸ μικρὸ θόλο ἔρχονταν οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος και θρηνοῦσαν.

Τέλος μ' εἶδες αὐτὰς τὴς ὑποθέσεις φεύγουμε, ἀπὸ ρίξαμε και τὸ τελευταῖον βλέμμα θαυμασμὸν εἰς τὸ προσκύνημα αὐτὸ. Πάρινουμε τὸν ἴδιο δρόμον, προχωροῦμε, ἀνεβαίνουμε ἕνα λόφο και μπαίνουμε σ' ἕναν ἄλλο θόλο. Αὐτός ἦταν μικρότερος ἀπὸ τὸν προηγούμενον που εἶδαμε, χι-

μένους κι' αὐτὸς χωρὶς καμμιὰ κολλητικὴ οὐσία, ἄλλα με πέτρες, ὀρθογώνιας μὲν ἄλλ' ἔνισες. Τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ λόφου, εἶχε πέσει μαζί με τὴς πέτρες τοῦ θόλου κι' ἔφρανε νά μπαίνει μέσα τὸ φῶς τοῦ ἡλίου.

Ἰσοθέτου, εἰς ὁ λόφος αὐτός ἦταν τάφος τῆς Κλυταιμνήστρας.

ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΗ ΤΩΝ ΜΥΚΗΝΩΝ

Ἀφίνοντας τὸν τάφο και τῆς Κλυταιμνήστρας, ξαναπαίρνουμε τὸ δρόμον και ἀνεβαίνουμε πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν τῶν Μυκηνῶν. Ἐνας κοντὸς και πλατὸς δρόμος, μᾶς ἐδῆγει πρὸς τὴν πόλη, μέσα ἀπὸ δυὸ σειρὰς ψηλῶν τοίχων ἀπὸ τεράστιους ὀγκόλιθους. Βρισκόμαστε μπροστὰ εἰς τὴν πύλη. Πάνω ἀπ' αὐτὴ βλέπουμε τὸ οἰκόσημα τῶν Ἀτρεϊδῶν. Τούτο εἶναι μιὰ τριγωνικὴ πύλη εἰς τὴν ὅποιαν ἔχουν σκαλιστὰς δυὸ λέαινας, σχεδὸν ὄρθιας, τῶν ὀπῶν τὰ κομμένα κεφάλια, λένε, πῶς ἔχουν κλαπῆ.

Βρισκόμαστε μπροστὰ εἰς τὸ καλῆς τῶν Ἀτρεϊδῶν! Γιά μιὰ στιγμὴ φανταζόμαστε τὸν Ἀγαμέμνονα μακρὰ γυριούνας ἐκδίκητη για τὴν προσβολὴ που ἔπαθε ὁ Μενέλαος. Φανταζόμαστε τὴ λάγνα βασίλισσα, τὴν Κλυταιμνήστρα, τὴ γυναῖκα, χωρὶς ἀσθηματικὸν, εἰς τὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Αἰγίθου. Ἡ δὲ δομὴ τίποτα, που νά μᾶς ὀμοίωσιν και τὴ δυστοχημένη Ἰριγένεια;

Εἶναι μεσημέρι. Με μιὰ βαθεῖα συγκίνηση μπαίνουμε εἰς τὴν Ἀκρόπολιν.

Πιτᾶμε με προσοχὴ... για νά μὴν παρήξουμε τὴν ἡσυχία τοῦ παλατιοῦ και τὸν ὕπνον τῆς Κλυταιμνήστρας σ' ἕνα τοιχισμένον λάκκον που πολλοὶ παραδέχονται πῶς εἶναι ὁ τάφος τῆς. Ὁ καθηγῆτης τῶν Ἑλλήνων κ. Μητσόπουλος, μᾶς ὑπενομιλεῖ εἰς ὁ Μυκηναῖος πολιτισμὸς δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ ἀντίγραφο τοῦ κρητικῶν πολιτισμοῦ.

Τὸ Μουσεῖον τῶν Ἀθηνῶν, ἐκλουτίσθη με πολλὰ δείγματα τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ, που ἔφρασαν εἰς φῶς οἱ ἀνασκαφῆς τοῦ Ἐρρίκου Σηλήμαν. Ἡ περισσότερα ἀνεκείμενα τῆς σπουδαίας, που βρισκονται εἰς τὴν Μυκηναῖα αἴθουσα τοῦ Μουσείου, εἶναι ἀπὸ καθαρὸ χρυσάφι, ὄχητα, προσωπίδες, καρφίδες, ζῶνες περιδέραια, κώπελλα, εἶναι ὅλα κατὰχρυσα.

Ἐδῶ με τὴς ἀνασκαφῆς που εἶναν, ἔχουν ἀποκαλυφθῆ τὸ σχέδιο τῆς Ἀκροπόλεως, οἱ βίσεις τῶν ἀνασκαφῶν, ξεχωριστὰ εἰρητικά, ὑπέγεια, τάφοι, ἕνα ὑπέγειον που θὰ ἐχρησίμευε γι' ἀποθήκη τρεψίμων κι' ἔπου ἀνεβαίνει κανένας με σκάλα πέτρινη με περισσότερα ἀπὸ ἕνα τὸν εἰσοσι σκαλοπατία.

Γυρίζουμε τὴν Ἀκρόπολιν ἀπὸ τὴν μετὰ ἀκρὴ εἰς τὴν ἄλλη. Σχεδὸν, εἶναι ἀπομονωμένη. Πίσω και τριγύρω ἀπὸ αὐτὴν ὑψώνονται πετρώδη κι' ἄβια βουνὰ, ἀνάμεσα δὲ βρισκονται βαθιὰ φαράγγια που κίνουν τὴν Ἀκρόπολιν ἀπόρητη. Ἡ θὰ τῆς πεδιάδας τοῦ Ἄργους εἶναι μαγευτικὴ, ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολιν. Σ' ἀρκετὴ ἀπόσταση ἀπὸ εἰς ὑψώνονται ἡ Ἀκρόπολιν τοῦ Ἄργους εἰς νά κοιτάξῃ πρὸς τὰ δῶ, με κάποια ὑπεψία. Τέλος, ἀποχωρεῖται με συγκίνητη τοὺς τόπους αὐτοὺς, κι'

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΛΑΪΚΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

έρχμαστε στο Χαρβάτι το μικρό χωριό.

Τὰ χαμηλά σπιτάκια του, ποθούν κτισμένα με πλῆθους, φλίνονται ἀκατολῆτα. Οἱ κάτοικοι εἶναι στις ἐργασίες τους, σὲ χωράφια. "Ἐνα σπιτί, τὸ ψηλότερο ἀπ' ἄλλα σὲ τὸ χωριό, χρησιμεύει γιὰ ξενοδοχεῖο. Αὐτὸ μᾶς δείχνει μιὰ ἐπιγραφή, με μισοσβουμένα γράμματα, ποὺ πιάνει ἀπ' τὴν μέση ἀκρῆ ὡς τὴν ἄλλη. Hôtel la bella Pélieue de Meue-lou. "Ο ξενοδόχος κι' εἰ δὲ ἀλίγηλοι του με τίς γρυπὲς μύτες τους, δὲ θᾶναι ὠρισμένα, ἀπόγονοι τῶν Ἀτρειδῶν. Ξικουραζόμεστε, καὶ ἀναχωροῦμε διασπικτά, γιὰ νὰ προφθάσουμε τὸ τραῖνο.

Μὲ τὸ τραῖνο τῆς Τριπόλεως ἐρχόμαστε στὴν Τίρυνθα.

ΣΤΗ ΤΙΡΥΝΘΑ

Σωροὶ ὀγκολίθων σκεπάζουν ἕνα λόφο ἀριστερὰ τοῦ δρόμου τοῦ Νυκπιλίου. Βρίσκονταν με τέτεια ἀταξία, ποὺ μπερδεύει κινένας νὰ νομίσῃ γιὰ μιὰ σεισμὴ, πῶς; ὁ λαὸς ποὺ ἔζησε ἀπάνω κει ἦταν ἄβυσσος. Ἡ καθῆγητὴς κ. Μητσόπουλος μᾶς ὁπνευθμίζει καὶ πάλι τὴν ἱστορία. Οἱ βασιλιάδες τῶν Μυκηθῶν καὶ τῆς Τίρυνθας ἦταν δωριεῖς, ποὺ δέχτηκαν τὸν Κρητικὸ πολιτισμὸ, ποὺ ἀνήγει στὴν Κρήτη πρὸ χιλιῶν πρὸ Χριστοῦ ἔτων. "Ο κρητικὸς πολιτισμὸς ἐξαπλώθηκε στὴν Τίρυνθα καὶ σὲς Μυκηθῶν ἀπὸ Κρήτες υαλασοσπόρους.

"Ο Ἐπιθεωρητὴς κ. Ζηφειρακόπουλος, μᾶς δείχνει τίς βάσεις καὶ τίς διαίρεσεις τῶν δωμάτων τῶν ἀνακτόρων, τοὺς διαδρόμους, τίς σκοπιεῖς, τῆς ἐξόδου τοὺς λουτροὺς κ.λ.π. Ἐβζομε ἀκόμα καὶ μιὰ στοά, ὁμοια σχεδὸν με τὴ στοά τῶν Μυκηθῶν ὅπου, ὑποθέτουν δεῖ ἐκρυβαν τρόφιμα. "Ἡ θέα ἀπ' τὴν Ἀκρόπολη τῆς Τίρυνθας εἶναι ἀνώτερη τῶν Μυκηθῶν. Ἀπὸ δὴ βλέπουμε ἕναν τεράστιο πύνακα με κάθε εἰσοδοὺ τοῦ τοῦ.

Κι' ἐβζὼ ἡ συγκινητῆ, ποὺ κατέχει τὴν ψυχὴ μας τὴ σεισμὴ ποὺ κατεδαλίνομε τὴν Ἀκρόπολη τῆς Τίρυνθας δὲν εἶναι λίγη.

"Ὡσπου νᾶρθῃ τὸ τραῖνο τοῦ Νυκπιλίου κάνουμε μιὰ ἐπίσκεψη σὲ ἀγροκήπιό τῆς Τίρυνθας, ποὺ ἄλλοτε ἐχρησιμοποιετο ἀπὸ τὴ Γεωργικὴ Σχολὴ καὶ τώρα γιὰ φυλακίς. Παρ' ὅλη τὴν ἐργασία, ποὺ κάνουν εἰ κατάδικοι με τίς ἀριθμημένες πλοῦζες τους, ἐν' αὐτοῖς φαίνεται σὲ νὰ μετὴ γίνεσαι ἐργασία κει μέσα. Τὴ δέντρα, εἶναι ἀπεριποίητα, καὶ με μιὰ λέξη μέσα σ' αὐτὸ τὸ ἀγροκήπιό, βασιλεύει ἡ ἀκαθαρσία καὶ ἡ ξερατῆ. Βγαίνομε ἀπὸ κει λυπημένοι γιὰ τὴν κακομοιριά, διασχίζουμε σειρὰ πατριαρχικῶν δέντρων, παίρνομε τὸ τραῖνο κ' ἐρχόμαστε σὲ Ἀνάκλη.

ΣΤΟ ΝΑΥΠΑΪΟ

"Ὀλοι μαζί, διασχίζουμε τὴν πόλη καὶ καταλήγομε στὴν παραλία, σ' ἕνα καφενεῖο. Τὸ θάλασσινὸ ἀεράκι, μᾶς δρῶσειε καὶ μᾶς ἀνεκούρσειε πολὺ, ὑστερα ἀπὸ τόση κούραση.

Ἐβζομε καὶ πρέπει με φροντίσομε γιὰ φαγητὸ καὶ γιὰ ξενοδοχεῖο ὕνου. Τὸ πρῶτ, θὲ συνεχίζουμε τὴν ἐκδρομὴ μας στὴν Ἐπιδαυρο.

Ἀπὸ τίς φροντίδες ὁμοῦ αὐτῆς τοῦ ὕνου καὶ τοῦ φαγητοῦ μᾶς εἶχαν ἀπαλλίξει, φροντίζοντες ἐκ τῶν προτέρων, ὁ Ἐπιθεωρητὴς κ. Ζηφειρακόπουλος καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου τῶν δημοδιδασκάλων Νυκπιλίου κ. Φιλέσσας. Σὲ δειπνο δόθηκε εὐκαιρία νὰ ἐκδηλωθοῦν τὰ φιλικὰ αἰσθηματα σ' ἑμᾶς, ἀπὸ τοὺς συναδέλφους μας τὸ Νυκπιλίου. Κι' ἀπὸ τὰ δύο δὲ μέρη ἐξεφράσθησαν εὐχῆς γιὰ

τὴ βελτίωση τοῦ Ἑλληνικοῦ δασκαλοῦ καὶ τὴν ἀναγέννηση τοῦ λαϊκοῦ σχολεῖο.

Τὴν ἐπομένη ἡμέρα τὸ πρῶτ, τέσσαρα μεγάλα ἐπιδαικτικά αὐτοκίνητα, μᾶς παίρνουν καὶ ἐξικνομε γιὰ τὴν Ἐπιδαυρο. Ἀπὸ μέσα ἀπ' τὸ αὐτοκίνητο δὲ μπορούμε νὰ διακρίνομε τίποτα ἄλλο, ἀπὸ λόφους γυμνοὺς καὶ διαδέχονταν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο κίφιναν στὴ μέση ἕνα ἀνοιγμα, γιὰ νὰ περᾶ ὁ δρόμος.

"Ο ἴδιος δρόμος στὴν ἀρχαιότητα ἐφέρει χιλιάδες προσκυνητῶν σὲ τὸ ἱερὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Φιδάμε τέλος σὲ μιὰ θαβιά κλιμάδα, πετριγυρισμένη ἀπὸ λίφους Στὴ μέση εἶναι τὰ ἔρεπια τοῦ ἱεροῦ τοῦ θεοῦ Ἀσκληπιοῦ. "Ο κ. Ζηφειρακόπουλος τοῦ ὁποῖου ἡ καλοσύνη εἶναι ἄμετρη, μᾶς ἀναύτσει τὸ ἱστορικὸ τοῦ ἱεροῦ Ἀσκληπιοῦ. Μᾶς ἀναπτύσσει, πῶς οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοι μᾶς, προκειμένου νὰ κτίσουν ναοὺς διάλεξαν τόπος τέτοιους ποὺ νὰ ὁποδάλουν τοὺς ἐπισκέπτες συναίσθηματα ἀνόλογα με τίς ἰδιότητες τοῦ θεοῦ ποὺ λατρευτοῦν ἐκεῖ.

ΣΤΗΝ ΕΠΙΔΑΥΡΟ

Καὶ γιὰ τὸ ἱερὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, χρειαζόταν ἕνας τόπος, ποὺ νὰ ὑπέβαλλε σὲν ἄρρωστο τὴν παρουσία ἑνὸς θεοῦ, ποὺ θὲ τὴν θεράπυε. Καταλλήλοτερος τόπος γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ, δὲ θὲ βρισκόταν ἄλλος, ἀπὸ τὴν κοιλιάδα τῆς Ἐπιδαυροῦ.

"Ο κυριώτερος τρόπος θεραπείας, τοῦ ὁποῖου γινόταν χρῆση σὲ τὸ Ἀσκληπιοῦ, ἦταν ἡ αὐθιποβολή.

Τὸ θέατρο τῆς Ἐπιδαυροῦ σῶζεται, ὅπως ἀκούθως ἦταν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἐποχή. "Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τοῦ ἦταν τέτοια, ὥστε καὶ ὁ μικρότερος ἦχος νὰ γίνεσαι ἀκούστος στὴν ἀνώτατη θαβιάδα. Περιλάμβανε δὲ 13-15 χιλ. θεατῆς.

Τὰ ἔρεπια τοῦ ἱεροῦ κατέχουν ἀρκετὴ ἔκταση ἀποτελοῦνται δὲ, ἀπὸ δόσεις κτερίων, ἀγαλμάτων, κομμάτια μάρμαρα ἀπὸ κολλῆδες κ.λ.π. Στὴ μέση εἶναι τὰ ἔρεπια ὅπου βρισκόταν ὁ ναὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ με τὸ χρυσελεφάντινο ἀγαλμα τοῦ θεοῦ.

Οἱ προσκυνητῆς ποὺ ἐρχόταν σὲ πανηγύρι ἔμεναν σὲ ξενοῦνα, τοῦ ὁποῖου τὰ ἔρεπια εἶναι κοντὰ σὲ ναὸ. Οἱ ἄρρωστοι ἔμεναν σὲ Ἀδκτο, ἕνα μεγάλο στενοβάκρο κτερίο. Γύρω τοῦ ναοῦ εἶναι τὰ ἔρεπια τῆς παλαίστρας τοῦ ὁῦλου τοῦ Πυλουκλείου, εἰς τὴ ὑτέγεια τοῦ ὁποῖου ἐφυλάσσονταν εἰ θησαυροὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

Τὰ ἔρεπια τῶν κατοικιῶν τῶν ἱερέων τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τὰ ἔρεπια τῶν μικρότερον ναῶν τῆς θεᾶς ὕγειας καὶ ἄλλων θεοτήτων, τὰ ἔρεπια τῆς στέρας, ποὺ περιεχε τὸ λαματικὸ ὕδρὸ συμπληροῦν τὸ ἱερὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Σὲ Ἀδκτο, ἐπιλωμένοι σὲ στρώματα λυγαριάς; εἰ ἄρρωστοι περιμεναν νὰ γίνῃ ἡ τύχη γιὰ νὰ δεχτοῦν σὲν ὕνο τους τὸ θεὸ, ποὺ θὲ τοὺς ἔλεγε τί ἔπρεπε νὰ κίμουν, γιὰ νὰ θεραπευτοῦν.

Οἱ ἱερεῖς, ἔκαναν τίς δεήσεις σὲ θεὸ, ἔβζαν τίς εἰδῆς κι ἐρχόταν ὁ Ἀσκληπιδῆς. "Ὀλες εἰ θεραπείες ποὺ ἐγίνονταν, ἐγίνονταν διὰ τῆς αὐτῆς αὐθιποβολῆς κίχῃ διὰ τῆς ἐπιτέγης.

Τοῦτο βλέπομε σὲς συνταγῆς ποὺ σῶζονται σὲ μαρμάρινες πλάκες. Εἶναι ἀλήθεια, κομικώτατες. Σὲ τὸ Μουσειο τῶν Ἀθηνῶν, στὴν αἴθουσα τῶν ἀναθηματικῶν ἀναγλύφων, ὑπάρχουν ἀναθηματικὰ ἀνάγλυφα, ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὸ ναὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ στὴν Ἐπιδαυρο.

"Ἐνα ἀπ' αὐτὰ τὰ ἀνάγλυφα παρτετᾶνει τὸν Ἀσκληπιδῆ καὶ κίθεται σὲ ὄρνο.

Ἀπέναντι τοῦ ὕγαια καὶ τὴ Νίκη, ποὺ θὲ στεφάνωνε τὸ νικητὴ ποὺ θὲ νικῶσε σὲς ἀγῶνες. Στὴν ἄλλη πλευρὰ παρτετᾶται ἡ Ἡπιόνη ἡ γυναίκα τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

Μὲ τέτοιες ἐντυπώσεις ποὺ θᾶναι ἀνεξίλεπτες ἀπ' τὴ μνήμη μας, ἀφήσαμε τὸ ἱερὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, γιὰ νὰ γευματίσομε κάτω ἀπ' τὸν ἱεριο τῶν πεύκων. "Ο ναὸς μᾶς ἦταν σὲ ἱερὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ κι' ἡ συζήτηση τὴν ὥρα τοῦ γεύματος περιστρεφόταν γύρω σ' αὐτὸ. Ἀσθανόμαστον τὸν ἑαυτὸ μας, κίπως διαφορετικὰ ἀπὸ πρῶτα ποτὸ ἐπίσκεψομε τὸ ἱερὸ. Σὲν νὰ εἴμαστε ἄρρωστοι καὶ νὰ δεχτήκαμε τὴν ἐπίσκεψη τοῦ θεοῦ!

Τὸ περιβάλλον, τὰ ἔρεπια κι' ἡ ἀνάμνηση τῆς ἱστορίας ἐπέδρασαν ἔσοι σὲ νὰ ἦταν πραγματικότητα. Μοινομε σὲ αὐτοκίνητα γιὰ νὰ ἐναγορίσομε κι' ἡ φαντασία μᾶς εἶναι ἀκόμα ἐκεῖ. Ξεκινήσαμε. Μᾶτι; Μήπως κανένας μᾶς ἀσέβησε σὲν Ἀσκληπιδῆ κι' ἀπεράσειε νὰ μᾶς τιμωρήσῃ;

Τὸ πρῶτο αὐτοκίνητο τρέχει ὀλοταχῶς. Τὸ δεύτερο σὲ μιὰ στρογγὴ τοῦ δρόμου εἰχεται ἀπὸ ἀδειζιότητα τοῦ σωφρ σὲ κάτω χαντάκι ὕψους 2 μέτρων. Σταραχτικῆ φωνῆς τόμου. Κατεδαίνομε ἀπ' τ' ἄλλα αὐτοκίνητα, τρέχομε ἀπειλισμένοι γιὰ τὴ ζωὴ τῶν συναδέλφων μᾶς, ποὺ ἦταν ἐκεῖ. Τὸ αὐτοκίνητο εἶχε γύρει σὲ πλάγια. Τὰ τζίμια του καὶ τὸ σκέπασμά του εἶχαν γίνεαι κομμάτια ἀπὸ ἕνα πύκο, ἀπάνω σὲ ὁποῖον εἶχε χτυπήσει ὀρμητικὰ. Οἱ συνάδελφοι μᾶς ποὺ ἦταν μέσα εἶχαν γίνεαι ἕνα κουδύρι.

Τοὺς βοηθήσαμε καὶ βγήκαν ἀπὸ κει μέσα. Εὐτυχῶς, κανένας δὲν εἶχε πάθει τίποτα σοβαρὸ Μὲ συνάδελφος στραμπούλιξε τὸ πόδι τῆς, ἄλλος συνάδελφος χτύπησε καὶ μᾶτωση τὸ χέρι του, ἄλλος τὸ πόδι. Ἐνας χτύπησε σὲ στήθος ἑλαφρὰ.

"Ο συνάδελφος κ. Σιαμαντούρας ποὺ ἔχε γίνεαι κατῆλμος φαίνονταν, πῶς; εἶχε πάθει τὸ πὸ σοβαρώτερο δυστύχημα.

—Κύριε Σιαμαντούρα, ἐπάθατε τίποτα;

—Δὲ ἐλέπειε καμμένε τὰ χάλια του πανταλονιοῦ μου;

Κι' ἀλήθεια ὁ δυστυχῆς... εἶχε τοσαυκῶσαι τὴν ἀσχημὴ τσάκιση τοῦ πανταλονιοῦ του!! Στριμοκτεήκαμε δύο σὲ δύο ἄλλα αὐτοκίνητα κι' ἦρθαμε σὲ Ἀνάκλη τὸ ἀπόγευμα. Ἀπ' τὴν περιπέτεια αὐτὴ εἶχαμε ἐξυνητῆθῃ. Ξεκουραστήκαμε σὲ ξενοδοχεῖο μᾶς καὶ τὸ βράδυ κατεδῆκαμε στὴν παραλία.

ΣΤΟ ΜΠΟΥΡΤΖΙ

Μὲ ἄρκες ἔκαναμε ἕναν περίπατο στὴ θάλασσα κι' ἀνεβρομε ὑστερα σὲ Μπουρτζι. Εἶχε σκοτεινιάση πιά. Τὴ ἡλεκτρικὰ φῶτα τῆς παραλίας ἀντανάκλωσαν στὴ θάλασσα καὶ γίνονταν με τὴ κυματῆκια χιλιάδες φωτεινῆς γραμμές, ποὺ πρᾶναν ὡς τὰ πόδια τοῦ Μπουρτζιοῦ. "Ἡ σιλουέττα τοῦ Παλαμηθιοῦ φαίνονταν ἐπιβλητικὴ σὲ φῶτο τοῦ ὀρνοῦ με τὴν ἀστροφεγγιά.

"Ἡσαστων εὐτυχεῖς πραγματικὰ, γιὰ τὴ ἀπολαμβίνομε τ' ὄρατο θέαμα, σᾶνιο γιὰ μᾶς; τοὺς Ἀρκάδες.

Τὴν ἐπομένη τὸ πρῶτ; ἐπισκεφθῆκαμε τὸ Μουσειο τοῦ Νυκπιλίου, ἀλλὰ δὲ μπορούμε νὰ ἐξετάσομε λεπτομερῶς τὰ πῆλινα ἀντικείμενα. ποὺ βρισκονταν ἐκεῖ, γιὰ τὴ θὲ ἐμποδίζαμε τὴν ἐργασία τοῦ καθῆγητοῦ τοῦ Πανεπιστημιοῦ τῆς Σουηθίας, ποὺ κάνει τίς συλλογῆσεις.

Πῆραμε τὸ τραῖνο κι' ἦρθαμε σὲ Ἄργος. Ἀποχαρτεῖσομε τὸν κ. Ζηφει-

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ,
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚ. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Εκδίδεται κατά Κυριακήν

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ,
(TRIBUNE D' INSTITUTEURS)
Organisme officiel de la Fédération
d' Enseignement de Grèce
Bureaux: 27a, rue Deligeorgi Athènes

Συνδρομή έτησια δραχ. 40
Διά τὸ ἔξωτερον » 65

Ἐπιστολαὶ καὶ ἐμβλήματα πρὸς:
"Διδασκαλικὸν Βῆμα,"
Δελφινώστη, 27α Ἀθήνας
Ἀγγελλαι—Καταχωρήσεις 5 δρ. ὁ στίχος.

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ
ΚΙΝΗΣΗ

Παιδείαις Τμηματόρων

Ὁ Τμηματοάρχης τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως
κ. Κωνσ. Σωτηρίου ἀπέβαλε παρατήρην.

Υποδιδακταὶ καὶ διγλωσσ. διδασκάλων

Τὸ διτάξιον Διπλῶν εἰς μονοτάξιον, τὸ
διτάξιον Ἀρμενοῦν εἰς μονοτάξιον συγχω-
νεύονται τὸ διτάξ. ἄρ. καὶ μονοτάξιον θη-
λείων Πύρρου-Μεσογείων εἰς ἓν τατάξιον, τὸ
διτάξ. καὶ μονοτάξ. Ἀίκων εἰς ἓν τατάξιον.
Καταργεῖται τὸ μονοτάξ. θηλέων Ποταμι-
ῶν.

Διορισμοὶ

Κατὰ Μιμέλη εἰς τὸ προσφυγικὸν δημο-
τικὸν σχολεῖον θηλέων Βύρωνος Ἀθηῶν,
Ἐλένη Κεσοσόγλου, Ἀναστάσιος Ἐπιμα-
κόπουλος καὶ Ἀθανάσιος Χελίκης· εἰς τὸ
προσφυγικὸν σχολεῖον ἀφύμων Γηροκορίου
Ἀθηνῶν, Εὐάγγελια Κυζιμίου εἰς τὸ θηλέων
Βύρωνος, Μαρία Νέγρη εἰς τὸ θηλέων Τη-
ροκορίου, Μαρία Γρηγοριάδου εἰς τὸ Κα-
λογρέζας, Ὀλγα Διλοῦδη καὶ Ἐλένη Κατση-
μυλά εἰς τὸ θηλέων Γηροκορίου, Γλυκε-
ριά Κυριακοῦ εἰς τὸ Κρεμμυδαροῦς Πει-
ραιῶς, Κατίνα Κεμενίδου εἰς τὸ θηλέων Γη-
ροκορίου, Ἐρμιόνη Παρισκουοπούλου εἰς
τὸ Καλογρέζας.

Ἐλένη Ἀλαγοποπούλου, εἰς τὸ θηλέων
Γηροκορίου, Μαρία Τζιναῖδου, εἰς τὸ πα-
λαιῶν Στραγγεῶν, Ἀφροδίτη Ἀθηνάσιου εἰς
τὸ Καλογρέζας, Ἐρωταδίτης Παισιδοπούλου
εἰς τὸ παλαιῶν Στραγγεῶν Δημ. Μιυρλίδης
εἰς τὸ Κρεμμυδαροῦς Πειραιῶς, Δέσποινα
Γρηγορίου καὶ Ἀλκιβιάδης Βασιλειάδης εἰς
τὸ Νέας Ἡεράου Πειραιῶς.

Ἡ Ἐλένη Γενισίη εἰς τὸ δημοτικὸν σχολ-
εῖον, Ἐξάντης-Γεθόνης, Μαρία Φιλοπού-
λου εἰς τὸ Γερμανο-Χανίων, Χρ. Δουκάκη
εἰς τὸ Τσιβερι Ἀποκορώνου Στρακιῶν, Θεο-
δώρα Καλύβα εἰς τὸ Δελφίνης Σερρών,
Ζοή Σταυροπούλου εἰς τὸ Λευκίμης Σου-
φλίου Εὐγενία Διπλῆντιν εἰς τὸ διτάξιον
Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀρτίης, Λέσβου Χρόνη,
εἰς τὸ Μετλιανῶν Προβέτης, Γεώργιος Παπα-
βασιλείου ἢ Πατῆς, εἰς τὸ Ράδοιαν Παρνα-
νῶν.

Ἐλένη Καρατζῆ εἰς τὸ δημοτ. σχολ. Με-

ρακόπουλο, ἀφ' οὗ τὸν εὐχαριστήσαμε
θερμότατα, γιὰ τὴν συνδρομὴν του καὶ ἀνα-
χωρήσαμε γιὰ τὴν Τρίπολη. Τὸ βράδυ
φτάσαμε στὴν Τρίπολη. Διασχίζομε ἐν
σώματι τὴν κεντρικὴν πλατεῖα καταλή-
γομε στὸ «Ἡράτι».

Εὐχαριστήσαμε τὸν Ἐπιθεωρητὴν μας
κ. Ματαράγκα, γιὰ τὴν αὐτῆς πρώτος ἐρ-
ριζε τὴν ἰδέαν νὰ γίνῃ αὐτὴ ἡ ἐκδρομὴ
καὶ χωριστήκαμε μὲ τὴν εὐχὴ νὰ ἐπα-
κολουθήσουν στὸ μέλλον καὶ ἄλλες, ἀλλὰ
ὄπο εὐνοϊκώτερες περιστάσεις.

Ἄγγελ. Τεγεύτης

ΠΩΣ ΕΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗ Ο ΝΟΜΟΣ
ΠΕΡΙ ΑΔΕΙΩΝ ΚΑΙ ΝΟΣΗΛΕΙΩΝ

Ἄρθρον 1.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταί,
ἔχοντες πλὴν τῶν πέντε ἐτῶν δημοσίων
ὑπηρεσιῶν, βεβαίως ἀσθενῶντες δύναται
νὰ νοσηλεύωνται εἰς δημόσια ἢ ἰδιωτικὰ
νοσοκομεῖα καὶ κλινικὰς ἐντὸς τοῦ Κρά-
τους, κατόπιν προηγουμένης ἐγκρίσεως
τοῦ ἄρμοδιου Ἱπουργοῦ ἐκδιδομένης μετ'
ἔγγραφον αἰτησίν τοῦ ἰδίου ὑπαλλήλου.
Ἡ αἰτήσις αὕτη δεῖν νὰ συνοδεύεται
ὄπο πιστοποιήσεως δύο ἰατρῶν, ἓξ ἢ ὀ
εἰς ὁ θεράπων καὶ ὁ ἑτερος τῆς Ἱγηρε-
σίας τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Ἱγυεινῆς, Προ-
νοίας καὶ Ἀντιλήψεως.

Ὁ νοσοκομεῖα, εἰς: ἔχουσι δικαίωμα
νὰ νοσηλεύωνται δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ
ὑπηρεταὶ καθορίζονται τ' ἀκόλουθα:

α) Ἀπαντὰ τὰ δημόσια νοσοκομεία,
ψυχιατρικὰ, ψυχιατρικὰ καὶ εἰδικὰ ἐν
γένει κλινικὰ τοῦ Δημοσίου.

β) Τὰ δημοτικὰ καὶ κοινοτικὰ νοσο-
κομεία.

γ) Ἐκ τῶν λοιπῶν ὁ Εὐαγγελισμὸς,
τὸ Συνατόριον Πάργης Γ. Φιόγκ, τὸ
Αἰγυνησίον Νοσοκομεῖον, Ὁφθαλμια-
τρικὸν Πανεπιστημίου, Πολυκλινικὴ Ἀθη-
νῶν, Ἀρεταεῖον Νοσοκομεῖον καὶ Δρο-
μοκαταίτιον Νοσοκομεῖον.

Ἐν τῇ ἐγκριτικῇ διαταγῇ τοῦ Ἱπουρ-
γοῦ ὀρίζεται εἰς ποῦν ἐκ τῶν ἀνωτέρω
νοσοκομείων θέλει νοσηλευθῆν καὶ ἡ θέ-
σις εἰς ἣν θέλει εἰσέλθῃ ὁ αἰτῶν ὑπάλ-
ληλος, ὡς καὶ ἡ χρονικὴ διάρκεια τῆς
ἐν αὐτῇ παραμονῆς του, ἧσις δὲν δύναται
νὰ ἢ ἀνωτέρα τῶν δύο μηνῶν.

Ἐν τῇ πρὸς τὸ Νοσοκομεῖον ἔγγραφῳ
τῆς ἄρμοδιᾶς ὑπηρεσίας διὰ τὴν εἰσαγω-
γὴν ὀρίζεται, ἐφ' ὅσον μὲν πρόκειται
περὶ δημοσίου τοιούτου, δεῖ τὴν νοσηλεία
γενήσεται δωρεάν, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς
δεῖ τὰ μὲν τρία τέταρτα τῶν δαπανῶν ἢ
καταβληθῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, τὸ δ'
ἕτερον ἓν τέταρτον ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου.

Ἐν οὐδεμίᾳ θῶσι περιπτώσει τὸ σύνολον
τῶν δαπανῶν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ πο-
σὸν τῶν ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνὸς τοῦ νοση-
λευμένου ὑπαλλήλου ἐντὸς δωδεκαμήνου
περιόδου. Οἱ εἰς ἰδίᾳ ὑπαιτιότητος ἀσθε-
νοῦντες (εἰς ἀφροδισιακῶν νοσημάτων) δὲν
δικαιοῦνται τῶν εὐεργετημάτων τοῦ πα-
ρόντος νόμου.

Ἄρθρον 2.

Δύναται ὁμοίως νὰ καταβληθῶν ὑπὸ
τοῦ Δημοσίου τὰ παρὰ τῶν δημοσίων
ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν πληρωθέντα
ἐξέδρα νοσηλείας αὐτῶν κατ' οἶκον εἰς
περίπτωσιον σοβαρᾶς ἀσθενείας αὐτῶν
κατ' ἀπόλυτον καὶ ἀεξέλεγκτον κρίσιν
τοῦ οἰκείου Ἱπουργοῦ.

Τὰ ἐξέδρα ταῦτα περιλαμβάνονται: α)
τὴν κατὰ τὴν ἐπίσημον διατίμησιν κατα-
βληθεῖσαν ἀμοιβὴν ἐνὸς θεράποντος ἱατροῦ
δι' ἐπισκέψεις οὐχὶ πλεονάζουσας τῆς μιᾶς
καθ' ἑκάστην καὶ β) τὸ ἀντίμισμον τῶν
καταναλωθέντων φαρμάκων καὶ λοιπῶν
ἀπαραιτήτων διὰ τὴν νοσηλείαν εἰδῶν,
οὐχὶ δὲ καὶ τὴν ἀνάρρωσιν.

Ἡ περιοριστικὴ διατάξις τῆς τελευ-

σαγοῦ Αἰγίνης, Σοφία Στραγκοῦ εἰς τὸ 11ον
δημ. σχολεῖον θηλέων Πειραιῶς, Ἐλένη Οἰ-
κονομοπούλου εἰς τὸ 13ον, Χαρ. Μητροπού-
λου εἰς τὸ 2ον ἀρρένων, Καλλιόπη Γαλια-
τοῦ εἰς τὸ 12ον θηλέων.

Μεταθέσεις

Δέσποινα Λορέντζου εἰς τὸ δημοτικὸν
σχολεῖον Κοκινῶν Βύρωνος Ἀθηνῶν, Ἐλένη
Βισοκίου εἰς τὸ 22ον ἀρρένων Ἀθηνῶν
Ἰωάννης Λιάσκας εἰς τὸ προσφυγικὸν σχολ.
Αἰτασιμάτων-Πειραιῶς.

ταῖς παραγράφου τοῦ προηγουμένου
ἄρθρου ἴσχυει καὶ διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ παρόν-
τος ἐξέδρα νοσηλείας.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἐξέδρα νοσηλείας καταβάλλονται δι'
ἐντάλματος τοῦ ἄρμοδιου Ἱπουργοῦ,
προκειμένου μὲν περὶ νοσοκομείων ἢ κλι-
νικῶν, βίαιε καταστάσεως περιλαμβα-
νοῦσης ἡμερολογιακῶς τὸν διανυθέντα ἐν
τῇ νοσοκομείῳ ὑπὸ τοῦ ἀσθενοῦς χρόνον,
ὡς καὶ τὸ εἶδος τῶν καταναλωθέντων
φαρμάκων καὶ λοιπῶν ἀπαραιτήτων διὰ
τὴν νοσηλείαν εἰδῶν, δεῖ δὲ καὶ τὸ σύνολον
τοῦ ὀφειλομένου χρηματικῆς ποσοῦ.
Διὰ τὴν κατ' οἶκον νοσηλείαν: βίαιε: α)
ἐνόρκου ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου βεβαιώ-
σεως τοῦ θεράποντος ἱατροῦ, ἐκθροῦτος
λεπτομερῶς τὴν ἀσθένειαν καὶ βεβαιούντος
τὸ σοβαρὸν καὶ τὴν διάρκειαν αὐτῆς, μὴ
συμπεριλαμβανομένης τῆς ἀναρρωτικῆς,
τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπισκέψεων καὶ τὴν
εἰσπραχθεῖσαν παρ' αὐτοῦ ἀμοιβὴν, καὶ
β) πιστοποιήσεως τοῦ οἰκείου φαρμα-
κοποῦ περὶ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν
τῆς ἀσθενείας τοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ
ἀγορασθέντων φαρμάκων ἢ ἄλλων σχε-
τικῶν πρὸς τὴν νοσηλείαν εἰδῶν καὶ τοῦ
καταβληθέντος ἀντιτίμου δι' ἕκαστον
τούτων καὶ ἐν συνόλῳ. Ἡ πιστοποιήσις
αὕτη δεῖν νὰ θεωρῆται ὑπὸ τοῦ θεράπον-
τος ἱατροῦ, βεβαιούντος ὡς αὐθόνηος δεῖ τὰ
φάρμακα καὶ εἶδη, περὶ ὧν ἡ πιστοποιή-
σις τοῦ φαρμακοποῦ, ἐχρησιμοποιήθη-
σαν διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ ὑπαλλήλου
ἢ ὑπηρετοῦ.

Ἐφ' ὅσον ἐγείρονται ἀμφισβόλαι ὡς
πρὸς τὸ σοβαρὸν τῆς ἀσθενείας, τὴν διάρ-
κειαν ταύτης κλπ., ὁ ἄρμόδιος Ἱπουρ-
γὸς δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐνέργειαν
διοικητικῶν ἀνακρίσεων πρὸς διασαφή-
νισιν ταύτης καὶ νὰ προκαλέσῃ τὴν γνω-
μοδότησιν τῆς Διευθύνσεως Ἱγυεινῆς τοῦ
Ἱπουργοῦ Ἱγυεινῆς κλπ.

Ἄρθρον 4.

Διὰ τὴν καταβολὴν τῶν ἐξόδων νοση-
λείας ἀναγράφεται εἰς τὸν προϋπολογισ-
μὸν τῶν ἐξόδων ἕκαστου ἰατρικοῦ
Ἱπουργοῦ ἰδία πίττωσις.

Ἱθροῖται παρ' ἑκάστην Ἱπουργείῳ
καθ' ὑπάλληλον ἢ ὑπηρετὴν βιβλίον τῶν
κατοβαλλομένων ἑκάστοτε ἐξόδων νοση-
λείας.

Πᾶσα ἄλλη διατάξις περὶ νοσηλείας
δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν καὶ
μελῶν τῆς οἰκογενείας τῶν καταργεῖται
ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 5.

Τὸ βιβλίον τοῦ ἀπὸ 16 Ἀπριλλίου 1923
Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως
καὶ συμπληρώσεως λογιστικῶν τιμῶν καὶ
οἰκονομικῶν διατάξεων» καταργεῖται.

Ἄρθρον 6.

Αἱ ἐν τῇ παραγράφῳ 7 τοῦ ἄρθρου 1
τοῦ 25 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος
«περὶ ἀδειῶν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων
καὶ ὑπηρετῶν» φράσεις ἐμτὰ πλήρων
ἀποδοχῶν ἀντικαθίστανται διὰ τῶν φρά-
σεων «ἐνεῖ ἀποδοχῶν».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ
ὡς ἀνω Ν. Διατάγματος προστίθεται δε-
κάτη παράγραφος, ἔχουσα οὕτως:

«10. Εἰς ὑπάλληλον ἢ ὑπηρετὴν εἰς
ἓν ἐχορηγήθη ἀδεία ἀπουσίας ἐνὸς ἔτους,
δὲν δύναται νὰ χορηγηθῇ νέα ἀδεία
λόγῳ ἀσθενείας πέραν τῶν τριῶν μηνῶν
ἐντὸς τῆς αὐτῆς πενταετίας ἀπὸ τῆς λή-
ξεως τῆς ἀδείας. Ἐπίσης δὲν δύναται νὰ
χορηγηθῇ ἐκ νέου ἀναρρωτικὴ ἀδεία

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΒΙΒΛΙΑ

Η ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ. Edouard Oertli. Μετάφραση Γ. Λορδανίδη. Φιλοσοφική και παιδαγωγική βιβλιοθήκη. Τιμήται δρ. 20.

ΓΡΑΜΜΕΣ ΣΤΙΝ ΑΜΟΥΣΙΑ. Θαλασσινά διηγήματα Γιάννη Περγαμλίτη (Γωάννου Γιαννούκου δημοδιδασκάλου). Έκδ. Ήταιρία «Αθήνα» Α. Ράλλη Τιμή δρ. 15.

ΣΗΜ. 'Ο συγγραφέας του μικρού αυτού βιβλίου πού είναι ένα λυρικό πεζογράφημα είναι ο άνεπιχόστος του κλάδου μας μέσα στον κύκλο των συγχρόνων λογοτεχνών. Είναι άναγκη ο κλάδος πού άσφαλώς τον γνωρίζει άκουστέ και άπ' άλλα του έργα «Παιδαγωγικοί μύθοι», μετάφραση στη δημοτική πρωτότυπη και μόνη πού υπάρχει του Εδριλίνδη κτλ. να τον γνωρίση και ψυχικά και αισθηματικά και να τον εννοήσει ήθικά για να τον ήρση στη δημοσίαια με άλόκληρη έγγραφική πρωτότυπη και δημιουργική πού όσο και άν είναι δική του τιμής και τον κλάδο μας. «Διδ. Βήμα»

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ο «ΦΑΡΟΣ» μηνιαίον, επίσημοι φημένον έγκυκλοπαιδικόν περιοδικόν. Όργανον του έλληνοικού συλλόγου. Άλεξανδρινή Βιβλιοθήκη.

Ο «ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΝΟΣ» όργανον του συλλόγου των Σερβοικιστών. Έκδίδεται έν Ίωναννίς. Διαδυνητής Έκστ. Τζάλλας συνδρ. δραχ. 10.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΗΣΙΣ

Από του προσεχούς ή άλλον ελπίζομεν να δώσωμεν διά σειράς άρθρων ειδικά της σχολικής και εκπαιδευτικής κινήσεως έν Έλλάκι με την πεποιθήσιν ή οι άναγνώσται τοΰ «Διδ. Βήματος» συνάδελφοι πολλά έχον νήδωρηθηδύ. Τό «Α. Βήμα»

μέχρι τριών μηνών έντος έ-ός έτους από της λήξεως της άδειας. Άρθρον Γ.

Ο καθορισμός του όριου ηλικίας του εις την άρμοδιότητα του Ύπουργείου των Οικονομικών ύπαγομένου προσώπου καθ γίνεται επί τη β' εις πιστοποιητικό άκ του μητρώου των άρρένων. Έφ' όσον δέ τοιαύτη πιστοποίησης δέν είναι δυνατή γίνεται διά ληξιαρχικής πράξεως και έν έλλείψει τοιαύτης κατά τά διατάγματα κανονισθησόμενα.

Καταργείται πάσα γενική ή ειδική διάταξις άφ' όρουα τά μέσα της άποδείξεως της ηλικίας του προσώπου τούτου.

Είς τών Ημέτερον επί των Οικονομικών Ύπουργών άνατίθμεν την δημοσίευσιν και έκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος, Ισχύοντος άπό της δημοσίευσως αύτου και άνακοινωθησόμενου εις την Έθνοσυνέλευσιν άμα τή συγκλήσει αυτής.

Έν Ύδρα τή 1 Σεπτεμβρίον 1925

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τό Ύπουργικόν Συμβούμιον

Ο Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τα μέλη

Γ. Κούνδουρος, Α. Παναγιωτόπουλος Γ. Δ. Τόρτηδκος, Γ. Κοφινός, Γ. Μπούμπουλης, Α. Τυβολάρης, Κ. Σταμούλης, Φ. Μανουζίδης, Α. Χατζηκριστικός.

Η κειραρχία εις άποφάσεις των συλλόγων και της Όμοσπονδίας είνε ο πρώτος όρος για τή ζωή της οργανώσεως και τήν έκπαιχία των άγώνων της.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Μάργον Οικονόμου, Νικολ. Μήση και Παπαμαχαρή Άθανάσιον Δημηλιου Ιωάννινα. Άδύνατον να γίνη διε ζητείται, διότι μετά τήν παρατήρησας ή κατάληψη της θέσεως υπό άλλον ός νόμιμος έν δύναται να θεωρείται ός προσωρινή.

Κ. Κουραντζήν Δημλο Μάνθεια Σουφλιου. Δυστυχώς κατά πληροφορίας του Ύπουργείου δέν υπάρχει θέσις κενή εις τήν περιφέρεια Φλωρίνης και συνεπώς δέν θα γίνη ή μετάθεσις.

Παναζήν Άνωσάσιον Δημλον Καματερινός Σηροχωρίου. Η συνδρομή πού έχετε στείλει ήτο διά τό παρελθόν έτος και έληξε τήν 1ην Άπριλίου 1925. Έπομένως άν θέλετε να λαμβάνετε έφεση τό Δ. Βήμα θα άποστέλλετε δραχ. τεσσαράκοντα διότι τοιαύτη έρίσθη διά τό 2ον έτος υπό τής Ζ' Γεν. Συνελεύσεως.

Κωνσταντίνον Παπακωνσταντίνου Δημλον έφεξ Τροβλιόων Κοζάνης. Η πληροφορία πού ζητείται ής ός έσπη από τών νέμων περί ένοριών έν άπαρροχή.

Άχιλ. Πλιών Δημλον Ζίρκου-Τρικκιάκων. Η προαγωγή άνεκρίθη παρ' έκπαιδευτικό συμβουλίου, διά τά δημοσιούθη όμοις πρέπει να άκριβή και υπό του ύπουργικού συμβουλίου διότι πρόκειται περί νέας δαπάνης.

Άρθρον Δημλον Καβαλιόων Κρακίρας. Ση: άποστέλλμεν συνήχτιν από 31 φέλλου και 47. Έκτοτε ή άποστολή γίνεται κανονικώς. Είσοπησάτε διά τυχόν άνωμαλίαν.

Γιώργιον Παπαδόπουλον, Σηρο. Νικολακόπουλον, Η. Η. Δαρόπουλον, Ση. Πουλόπουλον Δημλούς Αολίνας. Αι άνηρχάται σας είναι άδικαιολόγητοι διότι τά δημοσιουθέντα εις τής έφημερίδας ήσαν φημαι είδήσοι διαψευθεσάται άλλως τά ύπ' αύτου του ύπουργείου. Είχηθητε μένον να γίνη ή διεδοθησις και ήσυχάτε.

Άναγνώστειν Δημλον Χαμιάζων. Έγένετο σχετική άνέργεια εις άρχειοτεχνικόν τμήμα. διεδοθησθησαν σχετικά με έγγράφων αύστειν του τμήματος εις Γεν. Διεύθυν. Συναντήσθως διαχωρείται ένταξ της άντιδράσεως του εκκλησιαστικού τμήματος.

Άνδρόνικον Τοπογλίδου Δημλούς Έλευσίνα. Έγγράφον αναγνωριστικώς άπειράτη εις Πατριά με αριθ. 85583 10-6-25

Εισοτάδιον Κοστανίν Δημλον Σίλτσι Κορίνθης. Σχετική άπάντησις έβλεται εις Έκκον δι' έπιστολής του Προέδρου της Όμοσπονδίας. Έμμ. Παναγιωτάκην Δημλον Λαγού Λασηθίου. Έξεδόθησαν τά έφεξ άντάματα άποστέλλμενα άρμόδιον Τμηματόν με ύπ' αριθ. 24 30-4-5

διά δραχ. 650 και 7905 10-6-25

Π. Φέδρον Συλλόγου Καβάλας. Ίσως για ένα ή δυό φέλλα άκόμη να παρατηρηθή κάποια άταξία άπ' τήν διεκπεραίωση ή οποία θα λείψη διαταλάς.

ΠΕΝΘΗ

Ο συνάδελφος και Διευθυντής του 17ου άρρένων Άθηνών κ. Χονδρομήτρος Έχασε παρ' ήμερών τό γιό του ένα τέλειο παληκάρι. Τό «Α. Βήμα» συμμερίζεται τήν θλίψη του και συλλυπείται τόν πονομένο πατέρα.

Τό «Α. Βήμα»

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

ΤΑΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΣ ΣΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΣΤΟΥ Κ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗ ΨΑΡΡΩΝ 41-ΑΘΗΝΑΣ

Άναλαμβάνομεν τήν έκτύπωσιν και άποστολήν βιβλίων, Καταστατικών κλπ. δουδηποτε της Ελλάδος.

Στείλατέ μας τό πρωτότυπον διά να εās όρίσωμεν τιμήν.

Παρέχομεν έκπτώσεις εις τόν Διδασκαλικόν Κλάδον.

Γράψατε :

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Κ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗ

Τό «Διδασκαλικόν Βήμα» δέν είναι ιδιοκτησία άτόμου ουδέ προσωπική έπιχειρησις, άλλά περιουσία της Όμοσπονδίας και όργανον των συμφερότων του Κλάδου.

Συνάδελφοι, διαδόδατε τό επίσημον όργανον της Όμοσπονδίας μας εις τας λαϊκός οργανώσεις της περιφερείας σας, εις τας κοινότητας συνεταιρισμούς και δωματία.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ

Παρακαλώ όπως με έγγραφέτε συνδρομητήν εις τό «Διδασκαλικόν Βήμα» δι' έν έτος. Έμβάξω δέ διά δραχ. 40.

Η Διεύθυνσίς μου είνε ή έφεξ:

Όνομα

Διεύθυνσις

Περιφέρεια

Ο ΔΗΛΩΝ

ΣΗΜ. Τό άνωτέρω δελτίον συμπληρωθέν άποστέλλεται προς: «Α. Βήμα» Λεωφόγ 27α Αθήνας.